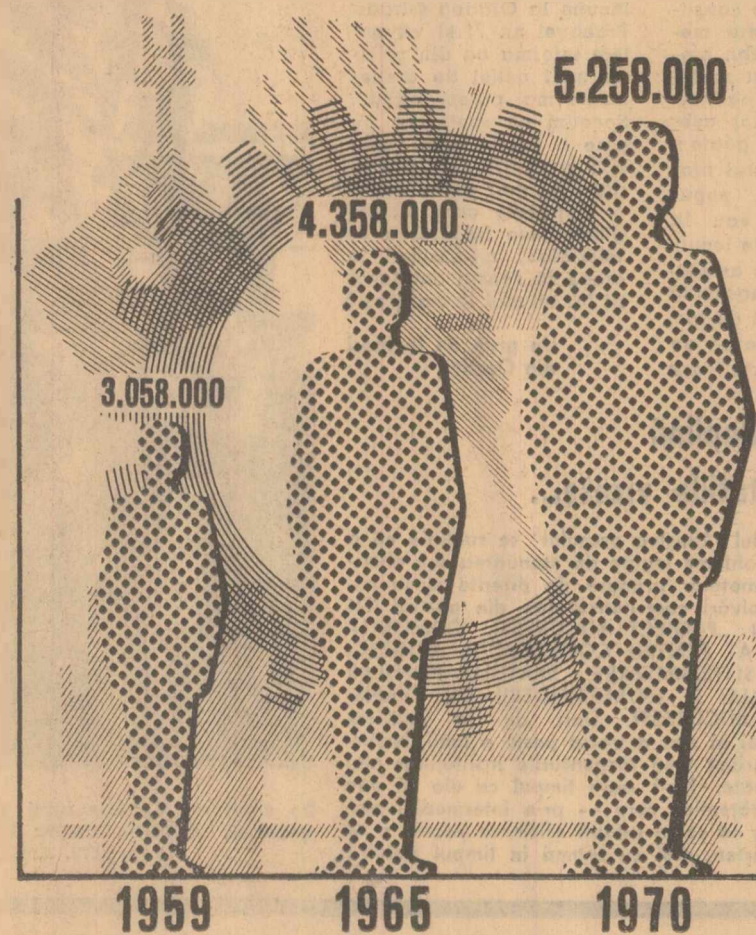
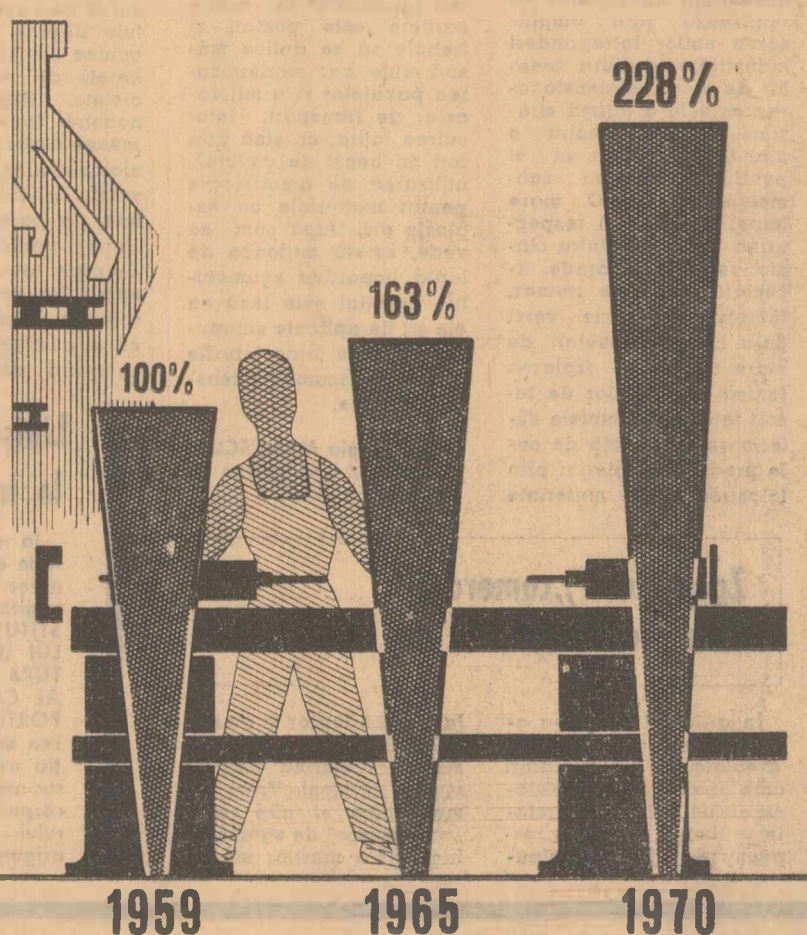




NUMĂRUL SALARIAȚILOR OCUPAȚI ÎN ECONOMIA NAȚIONALĂ



PRODUCTIVITATEA MUNCII PE UN SALARIAT DIN INDUSTRIE



ANCHETA „ȘCÎNTEI”

Punctul de reper al colectivului — FRUNTAȘUL ÎN MUNCĂ

În fiecare întreprindere există zeci, sute de muncitori care la începutul anului au primit titlul de fruntaș în întrecere. Zeci de mii de muncitori din întreaga țară se ridică acum spre acest titlu. Oameni cu inițiativă și experiență, pasionați să-și însușească și să aplice tehnica avansată, ei reprezintă „fondul de aur” al întreprinderilor. În munca inovatoare a fruntașilor este concentrată experiența valoroasă acumulată în producție de-a lungul anilor de la nașterea muncitorilor. Ei nu sînt simplii minutorii ai mașinilor, nu lucrează în virtutea obișnuinței, ci în mod creator, căutînd să împingă mașinile ritmul de lucru și perfecțiunea în execuție dorită, trecînd prin filtrul propriei gândiri tot ce e legat de producție. Experiența muncii fruntașilor este un tezaur care trebuie cunoscut, înțeles și aplicat de masa largă a muncitorilor. Redacția noastră și-a propus drept scop, în cadrul acestei anchete, să examineze ce s-a făcut în întreprinderile timisoare pentru ca experiența fruntașilor și metodele lor înaintate să fie cunoscute și aplicate de masa muncitorilor.

— Se cunosc în fabrică fruntașii și metodele lor?

— Desigur. Se face o largă popularizare a realizărilor lor la panoul de onoare, gazeta de pe rețete, brigada de agitație.

Care e însă realitatea? Din discuțiile cu mai multe muncitori care reușesc să frunzească pe sine cunoscute, iar metodele lor de lucru nici atît. Tesătoarea Elena Ticu este evidențiată. Dar niciodată nu a fost solicitată să împărtășească altora metodele ei. Fekete Iuliana, și ea tesătoare evidențiată, lucrează de doi ani în fabrică. Iată ce ne-a spus:

— M-au ajutat în mai multe rînduri muncitorii cu o mare experiență și maistrul.

— Dar metodele altor fruntași le cunoașteți?

— Nu!

Maria Găvojdeanu lucrează și ea tot de doi ani în fabrică. Întîmpină încă unele greutăți.

— La noi sînt fruntași — spune ea — nu le-am solicitat sprijin, dar nici ele n-au fost îndrumate să mi-l acorde...

Gheorghe RADEL

(Continuare în pag. a V-a)

În locurile — cheie ale producției

Locul fruntașului este acolo unde se rezolvă cele mai grele probleme puse de bunul mers al producției, unde se cer mai multe cunoștințe, experiență, pricepere. El este chemat să fie mereu alături de ceilalți muncitori, îndoschii tineri, să-i ajute pe toți să se ridice la nivelul lui. Asemenea oameni am întîlnit la uzina „Electromotor” din Timișoara. Referindu-se la exemplul pe care trebuie să-l dea ei în producție, tov. VASILE POP, președintele comitetului sindicatului, ne-a spus:

— Avem mulți fruntași, aproape 350. Din cinci muncitori, unul poartă acest titlu. Majoritatea lucrează în locuri-cheie din secțiile uzinei și sînt pentru ceilalți un exemplu demn de urmat.

— La ce vă referiți?

— Cei mai mulți înțeleg că datoria lor este de a-și face cunoscută experiența, metodele personale de muncă. Tov. Ioan Nicolin este cel mai priceput strungar din uzină. El împărtășește tovarășilor săi tot ce știe. Avem în uzină un alt strungar, pe Kovacs Ștefan. Cine n-a auzit de el? Își depășește cu regularitate sarcinile de producție. Rezultatele slabe obținute de cei din jur însă nu-l prea preocupă.

— Dar dv cum extindeți experiența fruntașilor?

— Este o problemă care merită toată atenția. Recent, a avut loc un schimb de experiență între strungarii din secțiile motoare electrice și micromotoare. S-a dezbătut cum trebuie să fie executat un ar de bună calitate. S-a arătat cum lucrează fiecare și toți au avut de învățat.

Maistrul GHEORGHE KALMAN, din secția 10 bobinaj, este de părere că există „fruntași între fruntași”.

— Ce înțelegeți prin aceasta?

— În timpul lucrului nu se uită nici în dreapta, nici în stînga. Alții privesc și în jur, intervin cu experiența lor cînd un muncitor este în impas.

— Experiența fruntașilor este cunoscută de toți muncitorii?

— La bobinaj se lucrează de mină. Intervin viteza de execuție, îndemnarea. Poți face din fiecare muncitor un bobinator „de vîrf”?

— Ați încercat?

— Da. Am obținut unele rezultate. Am repartizat muncitorii în așa fel încît în fața unei frunze să lucreze una mai slabă. Un exemplu. Elisabeta Cropsaciuc nu reușea să-și îndeplinească sarcinile de producție. După o scurtă perioadă de lucru la aceeași masă cu Elena Radîță, bobinatoarea fruntașă, ea s-a ridicat la nivelul acesteia.

Fruntașii anonimi

Cine e fruntaș în întrecere? Acel muncitor ale cărui rezultate lunare în producție se situează, sistematic, deasupra realizărilor medii ale colectivului său.

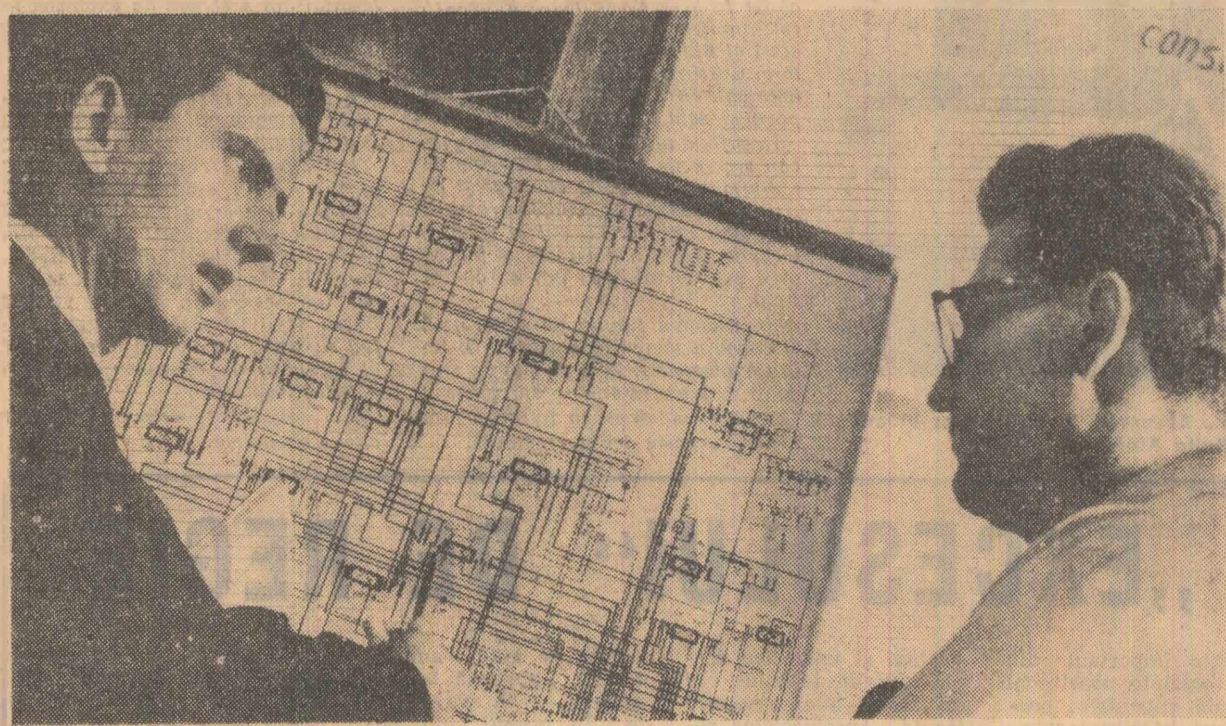
După părerea tovarășilor de la „Bumbacul”, această depășire este inaccesibilă unor muncitori.

— Puteți să ne explicați în ce constă greutatea? — am întrebato pe tovarăsa IRINA NIGA, directoarea întreprinderii.

— Comparativ cu numărul total al muncitorilor, avem foarte puțini fruntași. La începutul acestui an numai 59 au primit acest titlu. O explicație există: cu cit sînt mai mari depășirile sarcinilor de producție și de calitate ale muncitorilor fruntași, nivelul mediu al realizărilor se ridică.

— Fruntașele au metode personale de lucru?

— Da. Au metode proprii. Nu li se creează condiții speciale. „Cheia” succesului este stăpînirea mașinilor. Acestea au fost așezate în linie pentru ca muncitorii să se poată intrajutoră.



Un dialog frecvent în aceste zile — dialogul dintre profesor și student. Ne aflăm în plină „stagionă” de examene universitare. (În pag. II-a: un reportaj despre examenele viitorilor ingineri)

Foto: R. Costin

Un „cimitir” de mașini agricole

- În regiunea Brașov: utilaje agricole zac și amortismentele se plătesc...
- La trust se ridică din umeri • Să se mai aștepte 10 ani?

Recent, la redacția ziarului nostru a sosit o scrisoare prin care se semnaleză că în gospodăriile de stat aparținînd trusturilor Gosstat Brașov și Sibiu se găsesc numeroase utilaje nefolosite.

„Te doare inima, scrie autorul scrisorii, cînd vezi că utilaje care au costat zeci și sute de mii de lei zac prin diferite colțuri ale unor gospodării de stat. Deși au sosit direct din fabrică, unele n-au funcționat niciodată. Altele, au fost întrebuințate un timp scurt, după care au fost abandonate din diferite motive. În fiecare an gospodăriile plătesc amortismentele care se înglobează în pretul de cost. Se întîmplă ca unele utilaje primite de gospodăriile de care vorbesc să nu fie potrivite pentru condițiile agricole locale, dar ele ar fi desigur primite cu brațele deschise în alte zone. Este nevo-

ie numai ca cineva să se ocupe de redistribuirea lor. Cu toate că această situație este cunoscută altii conducători celor două trusturi locale, cit și Trustului Central Gosstat, pînă în prezent nu s-a întreprins nimic pentru găsirea unei utilizări utilajelor nefolosite”.

Am cerut părerea conducătorilor celor două trusturi Gosstat.

— La noi toate utilajele sînt folosite, ne spune ing. Virgil Ștefan, directorul trustului Brașov. Există cîteva care nu se utilizează, deoarece au un grad înaintat de uzură morală. În orice caz, nu este o situație de natură să ne alarmeze.

Peste o oră, povestind la G.A.S. din Codlea, avem prilejul să vizităm grajdurile situate sub poalele masivului „Măgura Codlei”. Aici au fost montate în 1962 două instalații de muls. Nici una din ele n-a funcționat însă nici o zi.

— Cînd să fie puse în funcțiune — ne spune inginerul zootehnist al gospodăriei Otto Schweider — s-a constatat insuficiența sursei de

laj, dar se omite adesea un lucru simplu: să fie întrebate dacă au nevoie. Așa ajung în gospodăriile de stat utilaje pe care acestea nu le pot folosi deoarece nu corespund profilului și condițiilor în care lucrează. Cîteva exemple:

În 1963, gospodăria de stat Hălchiu i s-a repartizat prin dotare o instalație pentru producerea făinii de lucernă. După cîteva luni, o instalație asemănătoare a primit și gospodăria de stat vecină — Feldioara. La sfîrșit, trustul a comunicat că trebuie produsă făina din lucernă și pentru alte unități (în timp ce gospodăria Hălchiu și Feldioara abia își acoperă cerințele proprii). Cele două gospodării au recurs la o soluție tot atît de nevoșimilă ca și problema ce le fusese pusă: au renunțat la instalații. Se ridică, pe bună dreptate, întrebarea: ce sens a avut și ce rezultate economice s-au scontat prin repartizarea celor două instalații gospodăriilor de stat din Hălchiu și Feldioara? Practic Hălchiu a realizat 86 tone făină, în loc de 500 tone cit era prevăzut. Se poate numi aceasta o utilizare rațională?

Nicolae MOCANU

(Continuare în pag. a V-a)

Pag. III-a

PROIECTUL DE STATUT AL PARTIDULUI ÎN DEZBATERE

Pag. IV-a

File din istoria industrializării socialiste a României UN MARE SPECTACOL INDUSTRIAL ÎN CÎMPIA DUNĂRII de PAUL ANGHEL

Conferința organizației de partid a orașului București și conferințe ale organizațiilor de partid regionale

Vineri dimineața, în sala Radio-televiziunii, au început lucrările Conferinței organizației de partid a orașului București. La lucrările Conferinței participă delegații aleși în conferințele raionale de partid și de stat, reprezentanți ai C.C. al P.M.R. și ai guvernului, cadre de conducere din uzine, fabrici, șantiere, din ministere și alte instituții centrale de stat, activiști de partid și de stat, reprezentanți și organizațiilor de masă, oameni de știință, cultură și artă.

Delegații și invitații au întîmpinat cu aplauze furtunoase sosirea în sală a tovarășilor Nicolae Ceaușescu, Gheorghe Apostol, Ilie Verdeț, care participă la lucrările Conferinței.

Delegații la conferință au aprobat următoarea ordine de zi:

1. Darea de seamă a Comitetului orașenesc de partid București pe perioada februarie 1964 — iunie 1965.
2. Dezbaterea proiectelor de Directive ale Congresului al IV-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea economiei naționale în perioada 1966—1970 și cu privire la valorificarea surselor energetice și elec-

trificarea țării în perioada 1966 — 1975 și a proiectului de Statut al Partidului Comunist Român.

3. Raportul Comisiei de revizie.

4. Alegerea Comitetului orașenesc de partid, a comisiei de revizie și a delegaților la Congresul al IV-lea al P.M.R.

Tovarășul Florian Dănălașche a prezentat darea de seamă privind activitatea Comitetului orașenesc de partid. Raportul comisiei de revizie a fost prezentat de tovarășul Ion Stoica.

La discuții au luat cuvîntul numeroși delegați și invitați. Lucrările Conferinței continuă.

Tot vineri au început lucrările conferințelor organizațiilor de partid regionale Bacău, Cluj, Dobrogea, Hunedoara, Iași și Ploiești. La lucrările conferințelor participă delegații aleși în conferințele raionale și orașenești de partid — muncitori, ingineri, tehnicieni, lucrători din gospodăriile agricole de stat și stațiunile de mașini și tractoare, țărani cooperatori, intelectuali, activiști de partid, de stat și din economie, precum și numeroși invitați — mem-

brul ai C.C. al P.M.R., miniștri, reprezentanți ai unor instituții centrale, ai organelor locale de stat și ai comitetelor regionale și orașenești ale organizațiilor obștești, conducători de întreprinderi, mari șantieri și instituții, oameni de știință, cultură și artă.

La conferințele regionale iau parte tovarășii Chivu Stoica — la Ploiești, Ion Gheorghe Maurer — la Cluj, Alexandru Birlădeanu — la Dobrogea, Emil Bodnaraș — la Iași, Alexandru Drăghici — la Hunedoara, Leonte Răutu — la Bacău.

Conferințele au pe ordinea de zi discutarea activității comitetelor regionale de partid pe perioada ce a trecut de la ultima conferință și pînă în prezent, dezbaterile proiectelor de Directive ale Congresului al IV-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea economiei naționale în perioada 1966—1970, cu privire la valorificarea surselor energetice și electricarea țării în perioada 1966—1975, precum și a proiectului de Statut al Partidului Comunist Român, alegerea noilor organe regionale de partid și a delegaților la Congresul al IV-lea al P.M.R. Lucrările conferințelor continuă.

INSTANTANEE

ACTORUL

Dorina RADULESCU

Emoția artistului...

Bucureștii sau desiluzie în fiecare moment de creație... Confirmare sau negare a operii. Negativă pe moment în mod superficial, își lasă uneori porți deschise în viitor; sau, supraapreciat în prezent, își se închid de multe ori porțile viitorului.

Pictura, sculptura, partitura muzicală, tipăriturile, rîmîn. Stau cu rîbdarea la dispoziția sancțiunii Timpului. Actorul creează în fiecare spectacol, dăruindu-se artei lui. Creația lui se topește îndată ce aripa draperiei de catifea atinge scena. Singura urmă pe care o lasă este emoția de o seară, în sufletul spectatorului și legenda.

Cortina coboară pe ultima replică, pe ultimul gest, care mai dăinuie o clipă în sală și în sufletul oamenilor, pentru a se risipi în furtuna aplauzelor. Nimic nu poate păstra opera de artă creată cu atîta trudă. Decît amintirea.

N-am să uit niciodată cum au jucat astă seară George Demetru, Liliiana Tomescu, Cristea Avram... exclama entuziasmat un spectator acum cîteva seri, la ieșirea din teatru.

Niciodată!...

Chiar dacă el nu va uita niciodată, clipa de efort creator al actorului s-a consumat pentru totdeauna. Căci în fiecare spectacol creația este unică, ea nu se poate repeta. Dacă ultima trăsură de pensulă ar incendia pînza? Sau piatra sculpturii s-ar face pulbere la ultima atingere a daltei?

Actorul își privește opera numai reflectată pe chipul spectatorilor. Iar momentul în care se realizează deplin, în care atînge apogeul, vine uneori pe neașteptate. Într-o seară oarecare, poate chiar într-o seară cu spectatori mai puțini. Și cine știe, poate trece neștiută.

Ar părea trist dacă actorul n-ar fi în realitate un alinat. Confirmat mereu, într-o legătură permanentă cu publicul care-l răsplătește generos, cu admirație și cu aplauzele reinnoite, spectacol după spectacol, stagiune după stagiune, am după an. M-am gîndit la toate acestea în urmă cu cîteva seri, cînd teatrul „Constantin Nothara” s’arbitorea, într-un spectacol festiv, patruzeci de ani de activitate al artistului emerit George Demetru.

Emoția depășise scena și cuprinsese sala.

În pag. II-a

LINIȘTEA ORAȘULUI

PROIECTUL DE STATUT AL PARTIDULUI ÎN DEZBATERE

PE STINDARDUL PARTIDULUI

Hotărârea unanimă a plenarei C.C. al P.M.R. de a supune Congresului propunerea ca partidul nostru să poarte denumirea „Partidul Comunist Român” exprimă preocuparea de a pune în concordanță titlatura cu rolul și conținutul activității partidului în etapa dezvoltării construcției socialiste, etapă de înaintare spre țelul final — construirea societății comuniste. Partidul nostru își întemeiază întreaga activitate pe învățătura marxist-leninistă aplicând-o în mod creator la condițiile și particularitățile specifice țării noastre.

Făcând cu patru decenii și jumătate în urmă, în anii puternicului avânt revoluționar din România, Partidul Comunist a preluat și ridicat pe o treaptă înaltă tradițiile înaintate ale mișcării noastre muncitorești. Intemeierea P.C.R. a marcat începutul unei noi etape în lupta proletariatului și a maselor muncitoare din țara noastră. Pestindardul de luptă al P.C.R. au fost înscrise năzuințele scumpe clasei muncitoare, întregului popor — eliberarea de exploatare și a-suprire, cucerirea libertăților democratice, a independenței și suveranității naționale. Cu neabătută consecvență au militat comunistii pentru realizarea unității politice și organizatorice a clasei muncitoare.

Eroile lupte ale muncitorilor cefești și petrolști din februarie 1933 care au înscris o pagină glorioasă în istoria mișcării noastre muncitorești, vasta acțiune pentru închegarea Frontului popular antifascist, puternicele demonstrații de masă din perioada anterioară războiului au ilustrat combativitatea și marea forță mobilizatoare a Partidului Comunist. Într-un sir de localități, comunistii, socialistii, social-democrații și alți militanți progresiști au organizat acțiuni comune de masă.

ION POPESCU-PUȚURI
directorul Institutului de istorie al partidului de pe lângă C.C. al P.M.R.

Crearea în mai 1944 a Frontului Unic Muncitoresc a avut o însemnătate deosebită atât pentru înfăptuirea insurecției armate, cât și pentru întreaga desfășurare a revoluției populare, ai cărei început l-au marcat evenimentele de la 23 August 1944. Închegarea unității de acțiune a clasei muncitoare, încă în condițiile dictaturii fasciste și consolidarea ei în focul luptei revoluționare au permis întărirea continuă a rolului clasei muncitoare ca hegemon al maselor largi dezvoltate victorioasă a revoluției și trecerea de la prima etapă — etapa desăvârșirii revoluției burghezo-democratice, la etapa revoluției socialiste. Unitatea de acțiune a P.C.R. și P.S.D. în cadrul Frontului Unic Muncitoresc a înlesnit procesul de făurire a unității deplină a clasei muncitoare, pe baza principiilor marxism-leninismului, a creat condițiile pentru crearea partidului unic al clasei noastre muncitoare — P.M.R.

Constituirea, la Congresul din 1948, a Partidului Muncitoresc Român, pe baza principiilor marxist-leniniste, a consfințit deplină unitatea politică, ideologică și organizatorică a clasei muncitoare din România, în jurul căreia s-au unit cele mai largi mase populare în lupta pentru construirea unei ordini sociale. Năzuințele și visurile pionierilor mișcării noastre muncitorești sint azi îndeplinite și depășite la dimensiunile minunate epoci a desăvârșirii construcției socialiste. Clasa muncitoare s-a dovedit la înălțimea misiunii ei de clasă conducătoare a societății. Alianța

muncitorească-tărănească a devenit baza politică de nezdruccinat a regimului democrat-popular; s-a cimentat prietenia frățească a oamenilor muncii de toate naționalitățile. În jurul partidului s-a făcut unitatea de nezdruccinat a întregului popor în lupta pentru construirea socialismului. Bilanțul însușitorilor cu care poporul nostru împingea cel de-al IV-lea Congres al P.M.R., marelui program de înflorire a patriei intruchipat de Directivele Congresului confirmă o dată mai mult justetea liniei generale a partidului, a politicii sale marxist-leniniste, încrederea și entuziasmul cu care poporul înfăptuiește această politică.

Ceea ce se înscrie în proiectul de statut nu sint doar prevederi sau obiective, ci realități esențiale ale vieții partidului nostru, ale existenței României socialiste. Așa cum a arătat tovarășul Nicolae Ceaușescu, prim secretar al C.C. al P.M.R., „Construit pe temelia concepției științifice, marxist-leniniste despre lume, Partidul Muncitoresc Român și-a îndeplinit și-și îndeplinește cu cinste misiunea sa istorică de organizator și conducător al clasei muncitoare, al întregului popor român. El este un partid puternic, numărând astăzi peste 1.400.000 de membri, strins unit în jurul Comitetului său Central, indisolubil legat de mase, iubit și urmat cu încredere de acestea, un partid care împletește elanul revoluționar de luptă al clasei muncitoare cu tradițiile progresiste ale poporului român”.

Propunerea de a se adopta la Congres noua denumire — Partidul Comunist Român — a fost primită cu un sentiment de profundă satisfacție și mândrie de toți membrii partidului nostru. Aceasta îi însuflețește și mai mult în lupta pentru realizarea marilor îndatoriri pe care le au pe frontul construcției socialismului.

Rolul organizator și mobilizator al organizației de partid

GHEORGHE PALOȘ
secretar al Comitetului regional P.M.R. Oltenia

Centralism democratic, largă democrație internă, asigură participarea activă a tuturor comunistilor la viața partidului nostru, contribuie la întărirea continuă a rolului organizator și mobilizator al organizațiilor de partid.

Experiența arată că unul din principalele mijloace de asigurare a participării active a comunistilor la viața de partid este adunarea de partid. Cînd în fața colectivului uzinelor „Electropulberi”-Craiova s-a pus sarcina asimilării unor noi produse, de înalt nivel calitativ, organizațiile de bază din localitate cheie au pus în dezbaterea adunărilor generale ale comunistilor problemele legate de îndeplinirea exemplară a acestor sarcini. Aplicarea propunerilor prețioase făcute cu acest prilej, mobilizarea de către comunisti a tuturor muncitorilor au determinat soluționarea în bune condiții a sarcinilor complexe eluate în fața colectivului uzinei.

Comitetul regional îndrumă organele de partid să nu se limiteze la a controla periodicitatea și ordinea de zi a adunărilor generale, ci să se îngrijească sistematic ca ele să deschidă timp liber manifestării inițiativei creatoare a membrilor de partid, să stimuleze dezvoltarea spiritului lor de răspundere, să asigure un climat propice desfășurării criticii și autocriticii, dezvoltării și soluționării colective a celor mai importante probleme care preocupă organizațiile de bază. Consider deosebit de importantă prevederea din proiectul de statut referitoare la îndatorirea organelor de partid de a se sprijini în munca lor pe un larg activ format din membrii de partid cu experiență, care muncesc în diferite domenii de activitate, de a convoca cu regularitate adunări ale activului de partid pentru a dezbate cele mai importante probleme ale muncii de partid, principalele hotărâri ale partidului și guvernului și pentru a stabili măsuri în vederea aplicării lor în viață. Această formulare, îmbunătățită în comparație cu cea din actualul statut, reflectă bogata experiență acumulată în acest domeniu de organizațiile partidului nostru.

Folosirea eficientă a activului de partid s-a dovedit un mijloc important de creștere a competenței și forței de mobilizare a organelor și organizațiilor de partid. Sprijinindu-se pe un larg activ din care fac parte activități de partid și de stat, specialiști, oameni de știință, Comitetul orșenesc P.M.R. Craiova a inițiat studiul urmate de dezbateri privind îmbunătățirea calității produselor din întreprinderile care realizează bunuri de larg consum. Comitetul regional a criticat cu asprime manifestările de formalism în munca cu activul de partid constatate la Comitetul regional Gorj în a cărui evidență figură, ca făcînd parte din activ, tovarășii plecați în alte localități sau care nici nu știau că au asemenea însărcinări.

Recent, Comitetul regional Oltenia a dezbătut într-o plenară desfășurarea muncii de partid în rândurile intelectualilor. La adoptarea unor hotărâri bine chibzuite, care au început să-și arate eficacitatea, a contribuit analiza cuprinzătoare făcută în diferite orășe și raioane de colective largi alcătuite din activiști de partid și de stat, ingineri, cadre didactice și alți intelectuali care în rîndul lor au consultat un mare număr de oameni. Din această largă consultare au reieșit un bogat material aplicabil în care se simțea pulsul vieții, observații și propuneri valoroase. În felul acesta dezbaterile purtate în cadrul plenarei, sintetizînd experiența organizațiilor de partid din regiune, au dus la elaborarea unui plan de măsuri judicioasă și cuprinzătoare pentru perfecționarea continuă a muncii de partid în acest domeniu.

Adunări cu delegați

Găsesc pe deplin îndreptățită prevederea din proiectul de statut ca în organizațiile de partid din întreprinderi, instituții, cooperative agricole de producție, gospodăriile agricole de stat, comune etc., conduse de comitete, adunările generale sau conferințele pentru dări de seamă și alegeri să aibă loc o dată la doi ani. Ar fi însă indicat, după părerea mea, să se facă o precizare și anume: adunările generale sau conferințele pentru dări de seamă și alegeri ale organizațiilor de partid din cooperative agricole de producție care au peste 250 de membri de partid să aibă loc prin participarea de delegați aleși de organizațiile de bază conform unei anumite norme de reprezentare (spre exemplu un

delegat la 3 membri de partid). Fac această propunere pe considerentul că organizațiile de bază constituite pe brigăzi cuprind de fapt satele componente ale comunelor, iar asemenea sate, cum sint în raionul nostru cele 11 din comuna Ivănești, 6 din Tăcuta, tot atîtea la Dănești și în alte părți, se află la o distanță de 10—15 km de centrul comunei.

Nicolae MIHAILA
secretar al Comitetului raional de partid Vaslui

E de ajuns un an pentru a da recomandare?

Pun întrebarea dacă pentru a cunoaște temeinic pe tovarășul căruia i se dă recomandare de primire în partid, perioada de un an de activitate comună prevăzută în proiectul de statut este suficientă? Aceasta cu atât mai mult cu cit stagiul de candidat se desființează. Nu ar fi bine să se stabilească un termen de cel puțin doi ani de activitate comună, în cursul cărora cei ce dau recomandări să poată cunoaște nu numai activitatea în producție, dar și conduita morală în familie și în societate a celui a căruia se solicită intrarea în partid?

Mihai IGNAT
secretarul organizației de bază din secția cazanerie. Atelierele de reparat material rulant Nicolina-lași

Un organ executiv operativ în organizații cu peste 800 membri

În activitatea comitetului nostru de partid s-a statornicit următoarea practică: sarcinile curente ale muncii sint rezolvate nu de întregul comitet de partid, ci de un număr mai restrîns de membri. De ce? Pentru că cei 19 membri ai comitetului muncesc nemijlocit în producție și ne vine foarte greu să-i adunăm aproape în fiecare zi pentru discutarea diferitelor probleme care se ivesc. Propun ca în organizațiile unde numărul membrilor de partid depășește 800 să se creeze în cadrul comitetului de partid un organ executiv compus din 4—5 tovarăși, care să rezolve operativ sarcinile curente între sedințele de comitet. Accentuez — nu mă gîndesc ca problemele principale ale muncii de partid să fie rezolvate de acești 4—5 membri ai comitetului, ci doar asemenea probleme cum sint: repartizarea unor sarcini operative, luarea de măsuri menite să asigure îndeplinirea hotărîrilor stabilite în plenarele de comitet, întocmirea unor situatii, rapoarte, statistici etc.

Ion COMANICI
secretarul comitetului de partid Uzina de piese auto Colibași

IOAN VORNICU, activist al Comitetului regional de partid Brașov: Propun ca membrii de partid care, manifestînd lipsa de vigilență, dau recomandări pentru primirea în partid a unor elemente necorespunzătoare să li se oplice una din sancțiunile prevăzute de statut.

MIHALY UBORNY, prim-secretar al Comitetului raional de partid Sfîntu Gheorghe: Prin desființarea comitetelor de partid comunale și crearea de comitete de partid în cadrul cooperative agricole de producție, o serie de probleme legate de gospodărirea comunelor au rămas în afara sferei de preocupări a organizațiilor de partid. Nu ar fi indicat să se prevadă ca problemele de interes comun și obștesc să fie analizate periodic de către secretari organizațiilor de bază din raia Hecărei comune sub îndrumarea instructorului comitetului raional de partid?

PETRE GIGEA, membru al organizației de partid de la Sfalul popilor orșenesc Craiova: Propun ca membrii de partid care au făcut stagiul de candidat să li se considere vechimea în partid de la data de cînd a fost aprobată primirea lor în rîndul candidaților de partid.

IOAN JOANDREA, secretar al Comitetului raional de partid Sibiu: Propun ca la un an după alegerea comitetelor orșenesc și raionale de partid, ele să prezinte în fața activului de partid informații privind activitatea lor.

IOSIF MIRZAC, directorul Direcției regionale de statistică, membru al Comitetului regional de partid Bacău: propun ca fraza a doua din paragraful II al primului articol să fie formulată astfel: „Călăuzită de partid, clasa muncitoare, clasă conducătoare a societății, în strînsă alianță cu țărănimca și în unire cu intelectualitatea și cu celelalte categorii de oameni al muncii, îndiferent de

naționalitate, luptă pentru construirea ordinii socialiste și pentru făurirea societății fără clase sociale — comunismul”.

Argumentele pentru aceste completări sint următoarele: Așa cum este redactată în proiect, fraza limitează, după părerea mea, rolul istoric vîdit al clasei muncitoare în alianță cu țărănimca, intelectualitatea și cu celelalte categorii de oameni ai muncii la construirea ordinii socialiste. Propunerea ce va fi supusă Congresului ca partidul nostru să poarte denumirea „Partidul Comunist Român” are în vedere scopul final al partidului — construirea comunismului. Fără a confunda partidul cu clasa muncitoare, consider totuși că în privința scopului final al luptei, acesta este identic. Perioada pentru care statutul fixează cadrul de desfășurare a activității partidului este nelimitată, deci și sub acest aspect limitarea la construirea ordinii socialiste mi se pare nepotrivită.

NICOLAE SUCIU, instructor al Comitetului regional de partid Mureș-Automotă Maghiară: Propun ca articolul 54 din cadrul capitolului „Partidul și Uniunea Tineretului Comunist” să precizeze vîrsta pînă la care vor activa în U.T.C. membrii de partid care provin din organizația de tineret. Consider că ar fi necesar să se precizeze că membrii U.T.C. care sint și membri de partid activează în organizațiile de tineret pînă la vîrsta de 28 de ani, cu excepția celor care au muncit de răspundere în cadrul acestora.

IOAN HANUSCHI, secretarul comitetului de partid al Uzinei de prelîere și încălțăminte Cluj: Propun ca în Statutul P.C.R. să fie înscrise și sarcinile ce revin comitetelor de partid de subordonare raională, comitetelor de partid din întreprinderi și din unitățile socialiste din agricultură.

Primirea în partid — un act de înaltă răspundere

Cel peste 20 de ani care au trecut de la eliberarea patriei au marcat importante perfecționări în întreaga activitate de partid, corespunzător creșterii continue a rolului său conducător în toate domeniile activității de construire a socialismului. Sudat printr-o coeziune interioară de nezdruccinat, legat indisolubil de mase, partidul nostru este mai puternic și mai unit decît orînd, se bucură de un mare prestigiu în rîndul poporului care-l urmează cu încredere neabătută. La aceste schimbări calitative se adăugă faptul că în urma intenselor acțiuni educative desfășurate de partid a crescut mult nivelul politic și ideologic al oamenilor muncii, s-a dezvoltat conștiința socialistă a maselor.

În stabilirea formelor organizatorice partidul nostru se călăuzește după indicația leninistă potrivit căreia acestea nu sint date o dată pentru totdeauna, ci sint modificate în funcție de schimbările survenite în viața partidului. Aceasta se referă și la reorganizarea în urma intenselor acțiuni educative desfășurate de partid a crescut mult nivelul politic și ideologic al oamenilor muncii, s-a dezvoltat conștiința socialistă a maselor.

Renunțarea la stagiul de candidat reflectă stadiul actual de dezvoltare a partidului, precum și profundele transformări petrecute în structura societății noastre. În urma victoriei deplină a socialismului la orășe și sate, s-a încheiat procesul de făurire al relațiilor de producție socialiste, au fost destăinate clasele exploatare, s-a consoli-

ALDEA MILITARU
prim-secretar al Comitetului regional P.M.R. Brașov

dat unitatea întregului popor în jurul partidului. Ceea ce caracterizează munca organelor și organizațiilor de partid în activitatea de primire în partid este maturitatea, discernămintul, exigența în aplicarea normelor statutare, a liniei politice a partidului. Strîns legate de mase, desfășurînd o largă muncă politică în rîndurile tuturor categoriilor de oameni ai muncii, organizațiile de bază sint înconjurate de un larg activ de muncitori, țărani, intelectuali, care se bucură de pretuire datorită rezultatelor obținute în producție și în activitatea obștescă, conștienței lor exemplare în familie și în societate. Tocmai din rîndurile acestora sint primii noi membri de partid. Consider grăitor pentru îmbunătățirea muncii organizațiilor de partid din regiunea Brașov cu activul fără de partid, faptul că din cei aproape 29.000 oameni primii în partid, după Plenara C.C. al P.M.R. din aprilie 1962 — 1159 au fost primii direcți, fără stagiul de candidatură sau cu stagiul de candidat redus. Bine au condus munca de primire în partid comitetele raionale Medias, Sfîntu Gheorghe, comitetele orșenesc și alele. Exigența exprimată față de calitățile politico-morale ale celor ce solicită pri-

și mai activi oameni ai muncii, care prin calitățile moral-politice și prin întreaga lor activitate se dovedesc demni de înaltul titlu de comunist și de acum înainte vom pune un accent deosebit pe întărirea organizațiilor de bază din sectoarele hotărîtoare ale economiei și culturii.

Consider că trebuie relevat și alt aspect. Din faptul că în partid sint primii cei mai buni oameni ai muncii nu se poate trage concluzia că aceștia ar fi comunistii gata formați. Este de datorita organizațiilor de bază să desfășoare în acest domeniu nu o muncă „generală”, ci individuală, ajutînd în mod diferențiat pe fiecare dintre noi membri de partid să se ridice la nivelul cerințelor care se pun în fața comunistului — caracterizat prin dărute de sine, perseverență și pasiune revoluționară în lupta pentru îndeplinirea sarcinilor ce-i revin în opera de construcție socialistă, pentru mobilizarea oamenilor muncii la înfăptuirea politicii partidului, prin principialitate politică și înaltă înaltă morală. Această impune continua îmbunătățire a muncii de educare comunistă a membrilor de partid. Și nu numai atât. Muncind cu perspectivă, trebuie să ne îngrijim în aceeași măsură de selecționarea și educarea activului fără de partid, de atragerea permanentă a acestuia la cunoașterea, dezbaterile și rezolvarea diferitelor probleme ale activității organizațiilor noastre de bază.

Însemnă oare desființarea stagiului de candidat scăderea exigenței față de cei care solicită primirea în partid? Dimpotrivă, aceasta sporește răspunderea organizațiilor de bază pentru activul primii în partid, pentru cunoașterea calităților nolilor membri.

În partidul nostru sint primii cei mai înaintați

EFICIENȚA EXERCITĂRII DREPTULUI DE CONTROL

Mi-a răsunat atenția în mod deosebit prevederile din proiectul de statut al partidului referitoare la exercitarea dreptului de control de către organizațiile de bază din întreprinderi asupra activității conducerii administrative în aplicarea liniei politice a partidului, a hotărîrilor și directivelor organelor superioare de partid și de stat. Aceasta este într-adevăr un factor important de care depinde în mare măsură întărirea răspunderii politice a organizațiilor de partid pentru activitatea desfășurată în unitatea respectivă. Consider foarte importantă și binevenită prevederea conform căreia organizațiile de partid sint obligate să asigure luarea măsurilor de înlăturare a neajunsurilor constatate și să informeze organele de partid despre aplicarea acestor măsuri. Totuși, în această privință, cred că ar mai putea fi aduse unele precizări. După părerea mea, un exercițiu de control nu are eficiență practică scîntată. La ce mă refer? În adunările generale ale unor organizații de bază conducerea administrativă prezintă informări despre un aspect

sau altul al muncii pe care o desfășoară. Membrii de partid își spun părerea în legătură cu problemele aduse în discuție, fac propuneri. Prin hotărîrile adoptate pe această bază, adunarea generală stabilește diferite măsuri privind munca de partid, propune conducerii administrative adoptarea unor măsuri de îmbunătățire a producției. Pînă aici toate bune. Se întîmplă însă, uneori, ca aplicarea în practică a recomandărilor făcute să fie neglijată. Cum să procedăm în asemenea cazuri? Să ne mulțumim cu critica de la viitoarea adunare de partid sau de la adunarea de dare de seamă, cînd se iau din nou în discuție aceleași probleme și cînd conducerea administrativă își face autocritica și-și ia noi angajamente?

Bineînțeles, nu la această se rezumă sarcinile și îndatoririle organizațiilor de partid. Ea trebuie să acționeze permanent pentru îmbunătățirea muncii, să exercite un control efectiv și neîntrerupt asupra îndeplinirii hotărîrilor luate. Pentru aceasta, fiecare organizație trebuie să-și perfecționeze stilul de muncă. Pînă ac-

cum un an, în fiecare secție și atelier din uzina noastră puteai auzi vorbindu-se despre necesitatea îmbunătățirii calității produselor. Și totuși, în multe ateliere se constata că lucrurile nu mergeau cum trebuie. Din secția bobinaj, de exemplu, continuau să plece mașini care nu treceau examenul final de la platforma de încercare. Se întorceau pentru a fi desfășurate piesă cu piesă. Am hotărît să analizăm împreună cu comisiunile cauzele acestor deficiențe. A reieșit că accentul trebuia pus pe calificarea bobinatorilor mai tineri, pe întărirea muncii politice în vederea creșterii spiritului de răspundere profesional în secțiile respective. Membrii de partid au reușit să creeze o opinie de masă împotriva lucrului de mintală, a sportului exagerat de calitate.

Bobinatorii n-au mai acceptat totorii necorespunzătorii primii de la secția prese. Aceasta nu i-a lăsat indiferenți nici pe comunistii de la secția prese. La rîndul lor, au analizat la fiecare mașină posibilitățile de îmbunătățire a muncii.

Exigența sporită a comunistilor din aceste două secții a produs apoi o adevărată reacție în lanț. Rînd pe rînd, la matricele, montaj, strungărie și turnătorie au fost scoase la iveală și valorificate rezerve interne, s-a perfecționat procesul de producție. Datorită muncii politice desfășurate de organizațiile de partid, exemplul personal al comunistilor, discuțiile cu caracter general despre calitatea produselor s-au transformat într-o preocupare concretă, continuă, a întregului colectiv. Aceasta a contribuit la creșterea prestigiului organizației de partid, a rolului ei în viața întreprinderii. Considerăm rezultatele dobîndite ca o bază pentru o largă acțiune de ridicare a calității produselor la nivelul exigențelor puse de proiectele de Directive. În această acțiune ne vom călăuzi de prevederile proiectului de statut privind creșterea continuă a rolului organizațiilor de partid la fiecare loc de muncă.

Alexandru DUMITRESCU
secretar al Comitetului de partid de la Uzina de mașini electrice — București

FILE DIN ISTORIA INDUSTRIALIZĂRII SOCIALISTE A ROMÂNIEI

UN MARE SPECTACOL INDUSTRIAL

ÎN CÎMPIA DUNĂRII

Paul ANGHEL

Din nordul muntos al țării, de la Leșul Ursului, pogorâm până la Dunăre, la Turnu Măgurele.

Ce imagine să găsim, unică, suprem expresivă, pentru a încerca într-o singură metaforă, de un echivalent tonaj cu cel al faptelor, satul care s-a pătrecut aici, la marginea cîmpiei?

Reporterul își va mătură, mai întâi, un păcat. Ca și alții, el a păcătuit față de Turnu Măgurele într-un mod de neîngăduit, împotmolit fiind în mlul amintirilor, încercând să scruteze orizontul de azi al orașului printr-o lentilă veche. Citez din niște proprii și prăfuite însemnări: „Turnu Măgurele! Aici trenul, același balaur lenes al Bărăganului, nu se oprise ci murea. Venea conductorul anuța parca sfîșitul pămîntului: Finis Terrea, adică Turnu Măgurele. Gara goală și forfecată de greierii era pusă ca și vara — după seceriș. Un minut însemna aici veșnicia. Vagonele, desirăte ca niște vertebre, își poaneau sec împoanele, înecîndu-și umbra în apă. Turnu Măgurele...”

Intr-adevăr, Turnu Măgurele, ca și Oltenița, Giurgiu, Călărași sau Brăile însemnau puncte unde cîmpia se rostogolea în miază. Dar multe dintre acele locuri au devenit în anii noștri centre unor importante lanșări, tampoane de unde cu decolat spre Dunăre, spre aceeași Dunăre a miraculului, serii după serii, carouri sub pavilion românesc. S-a construit, astfel, o altă Dunăre, pe care o vom numi — ca să deosebim de Dunărea lui Jean Bari și Panăi Istrăni — Dunărea marilor lanșări. Pe această Dunăre a marilor lanșări un loc special i s-a rezervat orașului Turnu Măgurele.

O navă fluvială, un transoceanic? Nu! Turnu Măgurele a fost hărăzit, alături de alte orașe de pe aceeași magistrală, să lanseze la Dunăre... un combinat.

Este chiar metafora cu care voi începe!

Va trebui să pornim de la un prim element. El are suficientă putere de concentrare pentru a înlesni înțelegerea întregului.

La Turnu Măgurele marea combinat a fost lansat treptat, iar mai întâi de toate a fost lansat la apă chesonul... Ce este un cheson? Un cheson este un fel de catedrală în beton armat care se aruncă în adâncul apelor și care adăpostește nu o orgă, ci niște filtre și pompe de mare calibru... Un asemenea edificiu se înalță, ca și un palat sau o catedrală, cu multă ostentație, dar și cu unele mici deosebiri față de construcțiile obișnuite. Ați văzut pe cineva admirînd... un cheson?

Mai întâi cîteva cuvinte despre constructorii lui. El seamănă cu profesia și cu scafandrii și cu cosmonauții. El vin, spre Dunăre, la aceste construcții, mai ales din două sate, Tăbăranu și Suroaia, care se află pe Bistrița, în Munții Neamțului, în zona aerului tare și parfumat. Ciudățenie! Și totuși de aici se recrutează chesonisti, oameni cu plămîni de fier, care pădăresc înălțimile albastre ca să coboare sub apă și să facă zidărie. E meseria lor, un monopol de care sînt mîndri. Nu-i poți fotografia, nu-i poți filma muncind. Muncă lor e invizibilă.

Chesonistul lucrează sub un tavan de beton, unde se pompează cer comprimat. El săpă, adîncind metru cu metru temelia acestei încăperi ermetice închise, iar pe măsură ce sapă, construcția se scufundă în pămînt, după el, metru cu metru. Dar construcția se și înalță! Ea se zidită și în sus, întocmai ca un turn, înălțîndu-se metru cu metru, pînă la cota stabilită, cînd i se pune acoperișul. Intrarea în această încăpere subterană și subvacuică în același timp, se face printr-o acomodare treptată a omului cu presiunea, într-o altă cameră dotată cu ecluze, asemănătoare unei cabine de cosmonaut. Iesete, la fel.

Construcția marelui cheson de la Turnu Măgurele a început pe mal. Echipa de chesonisti ale lui Gheorghe Beres și Constantin Petrea au coborît zilnic în adînc, în acest abataj ciudat, scobind pămîntul și trimițîndu-l sus, în timp ce altele echipe, de dulgheri, fierari betonisti și zidari, înălțau deasupra chesonistilor clădirea propriu-zisă. Închipuți-vă un turn de beton, cu înălțimea finală de 39 m și cu o circumferință de 65 m, înălțîndu-se și scufundîndu-se în același timp! Este chesonul, edificiul care ne-a smuls admirația.

Cînd construcția a atins nivelul prevăzut, chesonul a trebuit să fie lansat în Dunăre. Pentru aceasta s-a săpat un canal, pînă la apă. Înconjurat de apă, chesonul a devenit insulă, iar apoi... un obiect plutitor.

Dar ce clipă de încordare extremă, ce tensiune a nervilor și a ogănelor de oțel smucite să tragă și să tîna în balans gigantul de mil de tone! Am senzația, deși priveam această clipă retrospectiv, că oamenii

s-au cuplat de-a dreptul cu trolie, remorcad cu nervii lor gigantul, iar cînd fibrele de oțel pîrlău, pîrlău de fapt tendeele nervoase supraînchise. Un inginer (dirigintele șantierului) îmi spune că în cele cîteva ore cît a durat manevra, a băut nu mai puțin de cîteva litri de cafea ca pe limonadă, afumîndu-se cu snopuri de țigări. Sefului lotului, Francisc Perkes, i-au ieșit cîteva fire albe în plus. Toți oamenii care au tras la apă gigantul pînă la punctul fix, pînă ce digurile laterale de susținere l-au prins între labele lor, au cunoscut în modul cel mai intens în clipele acelea ce înseamnă emoția creației și construcției cu mistria și dăria, echipa de dulgheri ale lui Radu Vilcea și Alexandru Preda, echipele de betonisti ale lui Ilie Lia, Anton Cîncu și Ion Tatu. Ei își priveau munca... plînd. Episodul s-a petrecut în ziua de 12 mai 1964, între orele 9-16 după-amiază.

Prima lansare avusese loc. Într-un timp de construcție la fel de intens și fieril s-au produs și celelalte lansări la zi, în înălțime.

Turnu Măgurele nu există ca port în înțelesul contemporan, istoria portului e similară cu istoria gării, suprapunîndu-se a celeiași melopel a miraculului cîmpiei, cu cereale, cu greierii și vîlcărit de broaște.

Pentru o asemenea lansare ca cea de la Turnu Măgurele se cuvenea construit un port, un port adevărat, portul care avea

să găzduiască un tranzit de 1.500.000 tone anual.

O Dunăre capricioasă și lenesă în același timp, o Dunăre cu bălți și revărsări tumultuoase, o Dunăre cu lunci luxuriantă și cu desigur de junglă, i-a silit pe constructori la lupă.

Constructorii au început, deci, cu ea. Uriașe drăgi plutitoare s-au adunat într-un colocviu geologic, hotărînd prin uruitul lor soarta malului pe multi kilometri... Au trebuit scoase de sub regimul apei circa 80 hectare, construindu-se un pămînt nou, ferm, solid, marea platformă de lansare a combinatului. 3 milioane de tone de nisip și pietriș, din chiar cîmpia Dunării, au fost pompat pe mal și împîrșite pe această suprafață numită mal sus, desemnînd în fața orașului estrada pe care avea să se ridice combinatul. O estradă, o scenă. Scena pe care avea să se desfășoare marea spectacol al construcției, cu episoade care au umplut de admirație și uimire vechiul țăg de la marginea cîmpiei.

Și lansările au avut loc succesiv, într-un ritm asemănător într-un anume fel cu cel de la cheson, într-o înălțare de momente patetice și momente de mari satisfacții, care dau specific și originalitate acestei construcții.

Sîntem obișnuiți cu imaginea marilor șantiere navale, cu trunchiurile navelor alinate solemn pe țărm, cu scheleturile împunătoare, ancorate zdăvăn, încercînd parca să se smulgă în sus prin arpiile de fierăți ale aparatelor de sudură.

La Tr. Măgurele s-a realizat, pe o suprafață cu mult mai mare și la niște dimensiuni și tonaje de transoceanice, imaginea unui altfel de șantier

naval, sugerată de însăși prezența fluvialului.

Fabricile marelui combinat, cu toate anexele lor, au fost mai întâi ancorate în solul cel nou, prin mîile de piloți de beton, băuți cu vibrosonele pînă la o mare adîncime. Pusi cap la cap, cei peste 7.000 de piloți ar putea face o punte de circa 70 km, înconjurînd Turnu Măgurele de cîteva ori. Cîta nevoie ar fi avut vechiul țăg de o asemenea centură de beton care să-l protejeze de inundațiile succesive!... Cîta nevoie ar fi avut de aceste catalige ale piloților odinioară, abandonat între bălți și plaur, sau învaluit în peretele de praf!... Numai acești 7.000 de piloți ar fi putut asigura la Tr. Măgurele posibilitatea de a ridica toate casele la un alt orizont.

Notăm cele de mai sus, continuînd mirajul cîmpiei care se arunca primăvara în apele revărsate ca o sinucigașă. Orașul n-a urmat-o. El devenise între timp altul. Orașul era pregătit să asiste și să ia parte la marea epopee de pe malul Dunării, menită să schimbe nu numai destiniul orașului, dar și al cîmpiei întregi.

Diguri mari și puternice au oprit mai întâi Dunărea în loc. Accesul ei spre cîmpie a fost stăvilit. Apoi s-a ridicat băuții piloții, într-o duzută de ciocane fantastice, fiindcă vibrosonele sînt în fond tot niște ciocane, pe măsura unor mestrii din c-tălele mitice ale lui Vulcan.

Filmiul construcției s-a cunoscut proiectat în ritmul lui real, așa cum îl povestesc constructorii, care cu suprimat nu episoadele intermediare ci doar amănunțele tehnice care încărcă pelicula... Con-

strucția și-a înălțat apoi scheletul metalic la fel ca pe un șantier naval. Au pîlpit zile și nopți, aurînd zarea cîmpiei, stelele făcîndu-se de sudură, proiectîndu-și rețelele pe cerul vast care își dădea înălțare în albia Dunării cu cerul de jos.

Ca și dincolo, la cheson, a existat și aici o competiție, dar de data aceasta în înălțime. Încercă să mi-o evoc, încercă să reconstruiesc această smulgere de la sol a gigantulului și îmi dau seama că ridicarea, în ritmul la care s-a produs, este încă și mai impetuoasă decît la cheson, unde s-a concentrat asupra unui singur obiect. Cele două fabrici ale combinatului, cu anexele lor, au fost a bordate aproape simultan și au fost înălțate într-un timp care nu depășește, practic, doi ani. Un exemplu: construcția fabricii de acid sulfuric a început în aprilie 1963 și a fost isprăvită într-un singur an, intrînd în funcțiune cu 6 luni înainte de termenul prevăzut. La Tr. Măgurele s-a produs deci acid sulfuric cu 6 luni înainte de termen, iar aceasta înseamnă că una din unitățile-cheie ale combinatului, cea care asigură elementul esențial al întregii producții de îngrășăminte fosfatice — acidul sulfuric — poate să-și pregătească materia gata pregătita celelalte fabrici.

Este gata instalația de măcinare primară, care a și intrat în probe tehnologice, măcinînd de-acum apărită. Va intra în curînd în pregătire pentru probe mecanice instalația de măcinare secundară, unde se fac ultimele finisări de montaj. Se execută probele mecanice la fabrica de acid fosforic, cea de-a doua unitate esențială pentru procesul de producere a îngrășămintelor complexe granulate, care va avea loc în fabrica de acid sulfuric și al montajului e intens și la fabricile liniei de azot. Aici materia primă e aerul și gazul metan.

La Turnu Măgurele, ca și la Ișalnița, ca și la Tirgu Mureș sau Roznov, infinita și nepuizabila atmosferă terestră devine bun industrial. Oamenii sînt preocupați de fertilitatea ogănelor.

La Turnu Măgurele se pregătesc lansările succesive ale tuturor unităților care vor ridica pe umerii de uriași fertilitatea pămîntului. Aerul vine din... aer! Apa, prin marea instalația de pompe de la cheson, de-a dreptul din Dunăre. Pînă, materia primă necesară acidului sulfuric, vine tot pe Dunăre, după ce străbate cîteva metri. Gazul metan urcă și el, de-a dreptul din pămîntul nostru. Acestea sînt elementele esențiale. Prin combinarea lor succesivă și din metamorfoza lor rezultă cele mai pretioase îngrășăminte pentru agricultură României, îngrășămintele complexe granulate. Ele conțin trei elemente fertilizante: azot, fosfor, potasiu — acționînd simultan asupra plantelor, determinînd-o să-și depășească țiparul și să treacă spre măsurile mari. Aceste măsuri, mari, măsurile capacității, talentului, bărbăției, le-au depășit în prealabil oamenii, constructorii acestui combinat.

Vom vorbi despre el.

puțin precis, un mi bemol reproducîndu-l ca cîntecul. Simplificăm lucrurile pentru a ușura perceperea.

Cert este că, în clipa cînd lucrările capitale sînt isprăvite, acele lucrări ce presupun maximum de investiții, de încordare, de viteză, și se pare că ritmul muncii s-a relaxat, că oamenii intră de acum într-un anume tempo de odihnă. Constructorii evocă cu mai mult entuziasm momentele grele, etapa începutului sau etapa premergătoare predării, concretizate în cifrele mari:

— Am turnat pînă acum circa 200.000 tone beton, ne spune ing. Gh. Bujor de la I. C. M. B. S-au montat circa 10.000 tone utilaje, mil de tone pentru fiecare fabrică în parte; am montat de asemenea 150 km cablu de tensiune, numai la partea de acid sulfuric și îngrășăminte. Societăți încă și a sute de aparate de măsură și control, numeroase camere de comandă automată, sute de celule electrice, sute și sute de aparate speciale, de mare precizie.

— Să nu vorbim încă de fabrica de îngrășăminte, mă prevenea directorul combinatului, ing. Saica. Pofții în clipa cînd vom da primele produse.

— Avem încă emoțiile probelor la fabrica de acid fosforic, îmi spunea ing. Păun Codrea, șeful secției. Vom vedea cum se comportă și oamenii, și mașinile, la momentul potrivit.

— La linia de azot vă putem vorbi numai despre ce-am făcut pînă acum. Nu anticipăm...

Replieci ar putea continua. În schimb, i-am văzut pe oameni trăind emoția clipei.

Am străbătut linia de transport a apărită, pînă la instalația de măcinare, urmînd funcționarea benzilor pe întregul traseu. Toți inginerii, tehnicienii și mașinistii se ațau la posturile lor, începînd din post, de la marile macarale, și pînă la moara din incinta combinatului.

Un moment de umor: pe bandă căzuse o canităte prea mare de minereu și nu se putea împreștia, neexistînd... lopeți.

— Aduceți lopeți, tovarăși! Faceți rost de lopeți!

Nu se gîndise nimeni la lopeți. Lopați, ca și tampoane de petrol, ca și alte ustensile primitive, a fost scoasă din inventarul combinatului. Toate lucrările se execută automat, prin apăcare de butoane...

...Am asistat la apăcare de butoane pe claviatura unui tablou automat, la fabrica de acid sulfuric.

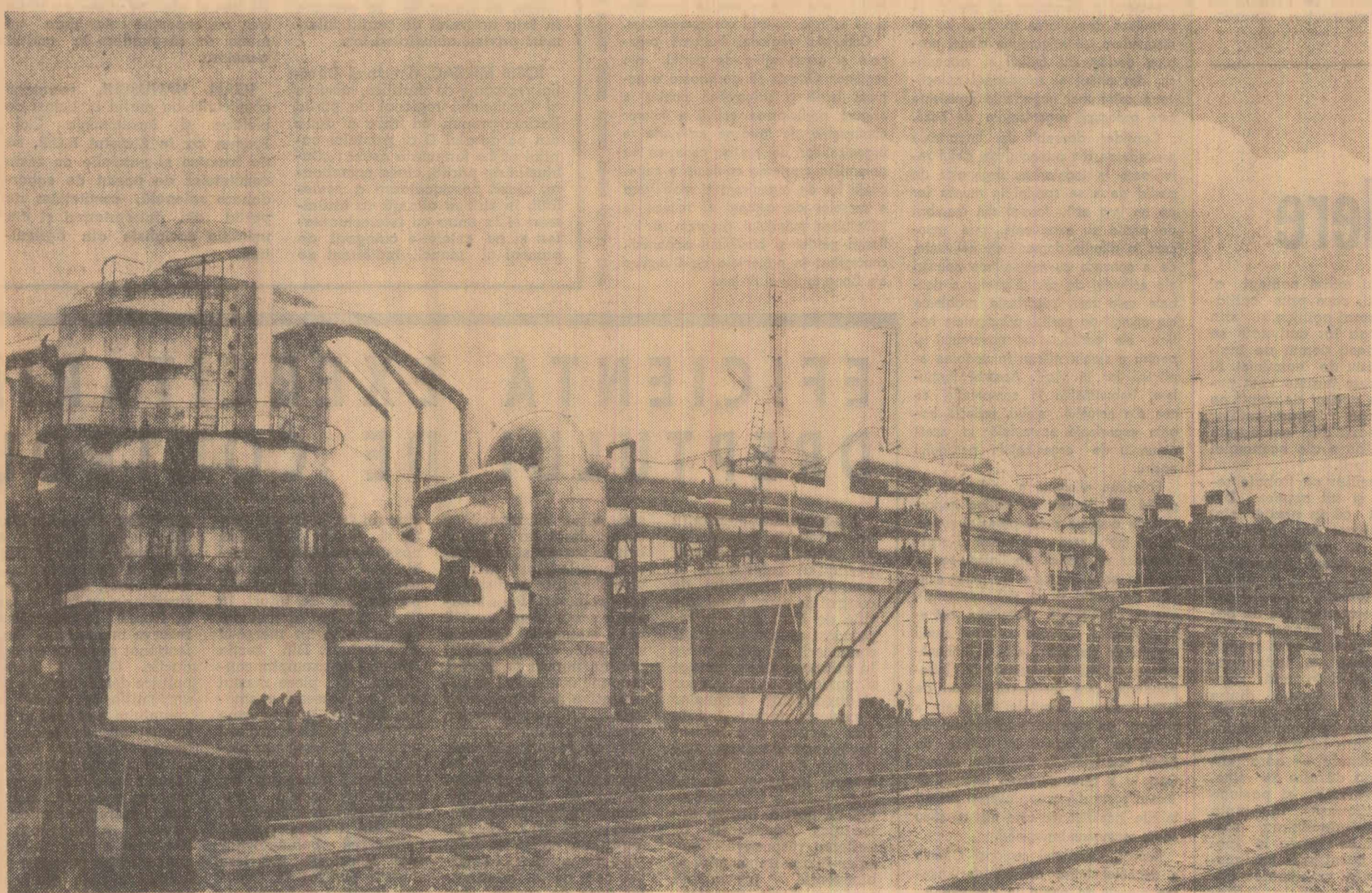
Minuția „orgă” un tînar de 19 ani, operatorul chimist Paraschiv Enache. Alături de el, în alte colțuri și la alte panouri, cîteva muncitori executau a ceeași operații. Producția: 600 tone în 24 ore.

Un electrician a produs, demonstrativ, un scurt circuit care s-a și reglat, automat. Alară tunc, au izbucnit pe cerul nopții fulgere.

Mi s-a părut că acești oameni, cu mîna pe butoane, dirijează de fapt norii, cîntînd pe orga furtunii și a ploilor, provocînd fertilitatea cîmpiei.

Încă o lansare. Prin intrarea în producție a marelui combinat, cîmpia se va lansa în competiția mare a belșugului, spargînd normele și țiparele.

Vom avea încă un motiv să le mulțumim constructorilor de la Turnu Măgurele!



Marea construcție de la Turnu Măgurele, care a dat faimă și personalitate vechiului orașel de la marginea Cîmpiei Dunărene

- Muștrări pentru un păcat vechi față de Tr. Măgurele ● O meserie ciudată care cere oameni cu plămîni de fier ● Cabină de cosmonaut în Dunăre
- 80 ha și 3 milioane tone de nisip smulse apelor ● Ciocane din atelierele mitice ale lui Vulcan ● Smulgerea de la sol a gigantulului ● Acid sulfuric cu 6 luni înainte de termen ● Concertiștii își string viorile ● Numă inscrite în beton și oțel ● Cu mîna pe butoane, declanșînd fertilitatea cîmpiei

Plecarea unei delegații guvernamentale în R. D. Germană

Vineri dimineața a plecat în R. D. Germană o delegație guvernamentală condusă de Mihai Dălea, președintele Consiliului Superior al Agriculturii, pentru a participa la deschiderea Expoziției agricole a R. D. Germane de la Leipzig-Markkaleberg. La plecare, pe aeroportul Băneasa, au fost prezenți Mihai Suder, ministrul economiei forestiere, Nicolae Glosan

și Bucur Schiopu, prim-vicepreședinte al Consiliului Superior al Agriculturii, Gheorghe Pele, adjunct al ministrului afacerilor externe, Victor Ionescu, președintele Camerei de Comerț a R. P. Române, și alte persoane oficiale. Au fost de față Ewald Moldt, ambasadorul R. D. Germane la București, și alți membri ai ambasadei. (Agerpres)

Spectacol omagial

Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” a prezentat vineri seara în sala Studio un spectacol omagial cu piesa „Jocul de-a vacanța” de Mihail

Sebastian, cu prilejul împlinirii a 20 de ani de la moartea scriitorului. Totodată piesa a înregistrat cea de a 150-a reprezentație a sa.

Punctul de reper al colectivului — FRUNTAȘUL ÎN MUNCĂ

(Urmare din pag. 1-a)

Fruntașii în întrecere de la „Bumbacul” sunt anonimi pentru colectiv. Metodele înaintate nu sunt studiate, nu sunt folosite forme vii, care să le aducă în circuitul muncii pentru a fi însușite de un număr cit mai mare de muncitori.

Subtilitățile meseriei

De câțiva ani, în industria încălzimii se organizează anual concursul pe țară pentru titlul de cel mai bun croitor în piele și cel mai bun ștanțator. La fabrica „Bambacul”, pregătirea pentru această competiție profesională se face în tot cursul anului. La concursurile locale, pe fabrică, sînt confruntate diferite metode folosite de muncitori, au loc schimburi de păreri. Am întrebat pe tov. IOAN OLTEANU, directorul fabricii: ce ați întreprins după concursul pe țară? — În acest an am organizat în secțiile întreprinderii expuneri și demonstrații. Recent a avut loc un concurs care a vizat fazele „cheie” ale producției. Cei mai buni muncitori au demonstrat celorlalți cum trebuie să lucreze pentru a realiza operația cu productivitate ridicată și ireproșabil. După ce metodele lor au devenit cunoscute celorlalți muncitori, am creat condiții, am urmărit ca ele să fie aplicate în mod curent.

În secția croit, maestrul ION FLOCA ne-a prezentat câteva frunzași. În această secție se remarcă pregnant grija pentru produse de calitate, pentru folosirea cu spirit gospodăresc a materiei prime. Din mișcările muncitorilor Pavel Zăbova, Gheorghe Stoian, Maria Csemich, Mihai Jar, Măgocsi Iosif, ies piese executate cu multă acuratețe și — în plus — fiecare economisește lună de lună 2.000—5.000 mmp de piele. Cum lucrează el? — Metoda combinării tipurilor mari și mici — ne spune Ion Flocă — se aplică în toate fazele din țară. Frunzașii pun accent pe elemente de a mai mare subtilitate, unul fiind imaginația. Când croiesc o piesă, ei își pun întrebarea: ce altă piesă s-ar încadra mai bine pe suprafața materiei prime? Pe asemenea componente ale perfecționării calificării

profesionale trebuie să pună mai insistenț accentul conducerea întreprinderii și comitetul sindicatului.

Întrecere fără evidență?

O întrecere vie și eficientă este nemijlocit legată de buna organizare a evidenței rezultatelor obținute de muncitori, de compararea și popularizarea lor. Există o asemenea evidență la „Industria linei”?

— Întrecerea este urmărită zi de zi — ne spune tovarășa IOANA POPOVICI, secretara comitetului de partid. La fiecare mașină sînt afișate grafice în care se consemnează zilnic depășirile sarcinilor de plan, iar decadal, calitatea produselor. În ele pot fi văzute rezultatele obținute de fiecare muncitor.

Am vizitat câteva secții. Intrădevăr, grafice există, dar în multe nu este înscris nici un rezultat, altele sînt vechi.

— De ce? — am întrebat-o pe tov. IOANA DUȚAN, vicepreședinta a comitetului sindicatului.

— Evidența întrecerii este o problemă încă nerezolvată. Uneori reușim să completăm graficele la zi, alteori nu.

— Dar ce măsuri iau conducerea întreprinderii, comitetul sindicatului cînd constată că zile în șir nimeni nu se ocupă de completarea graficelor? — Maistrul ar trebui să asigure evidența, dar sînt foarte ocupați cu problemele curente ale producției. Din răspunsurile date reiese că la „Industria linei” se neglijează un factor esențial al întrecerii — înțelegerea unității clare și operative a rezultatelor. Conducerea tehnică-administrativă și comitetul sindicatului au trecut această sarcină numai în seama maistrilor, care o îndeplinesc cînd au timp și cum se pricepe. Cum pot fi cunoscuți cei mai buni muncitori, cum poate fi depistată și făcută larg cunoscută experiența înaintată dacă nu există o evidență bine pusă la punct? Și această întrebare ar trebui să se pună cu toată seriozitatea comitetului de partid și, totodată, să ia măsururile care se impun, vînghind ca întrecerea să nu fie înecată în formalism.

Ancheta întreprinsă în cîteva întreprinderi din Timișoara — puternic centru industrial al țării — a scos în evidență faptul că în unele întreprinderi există o slabă preocupare pentru ca cei ce dețin cea mai înaintată experiență să devină punctul de atracție, reperul după care trebuie să se conducă și la nivelul cărora trebuie să se ridice întregul colectiv. La Timișoara sînt numeroase întreprinderi cu același profil. Consiliul sindical local nu a organizat schimburi de experiență între muncitorii acestor întreprinderi. Meto-

INFORMAȚII

NUMIREA AMBASADORULUI R. P. ROMÂNE ÎN CHILE

Printr-un decret al Consiliului de Stat al Republicii Populare Române, tovarășul Dumitru Fara, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Române în Republica Argentina, a fost numit în calitate de ambasador al Republicii Populare Române în Republica Chile, cu reședința la Buenos Aires.

VIZITILE MINISTRULUI CULTURII AL U.R.S.S.

Ministrul culturii al U.R.S.S., Ekaterina Furțeva, care se află în țara noastră la invitația președintelui Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, a vizitat vineri Conservatorul „Ciprian Porumbescu”, Institutul de artă tea-

trală și cinematografică „I. L. Caragiale” și studioul cinematografic de la Buftea. Seara, ministrul culturii al U.R.S.S. a plecat spre Iltoral.

CU PRILEJUL SĂRBĂTORII NAȚIONALE A MARI BRITANII

Ambasadorul Marii Britanii la București, L. Ch. Glass, a oferit vineri după-amiază o recepție cu prilejul sărbătorii naționale a țării sale. Au luat parte Gogu Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Mihail Petri, ministrul comerțului exterior, Ludovic Takacs, membru al Consiliului de Stat, Eduard Mezinescu, adjunct al ministrului afacerilor externe, și alte persoane oficiale. Au participat șefii ai misiunilor diplomatice acreditate în R. P. Română și alți membri ai corpului diplomatic. (Agerpres)

dele frunzașilor rămîn în „granițele” strîmte ale unei singure fabrici sau uzine.

Cunoștințele acumulate de muncitori în practica zilnică, metodele lor de muncă trebuie studiate cu atenție pentru a se deșina ceea ce au esențial și apoi răspîndite larg. Eforturile în întrecerea socialistă trebuie fundamentate pe ceea ce este mai bun în munca frunzașilor — exemplu de înaltă productivitate și răspundere față de calitatea produselor, de îndeplinire exemplară a tuturor indicatorilor planului de producție.

UN „CIMITIR” DE MAȘINI AGRICOLE

(Urmare din pag. 1-a)

La noi ultimă cu utilajele au costat aproape 600.000 lei.

În cursul anului 1964 și în ianuarie 1965, s-au repartizat unor gospodării de stat din Trutul Brașov 33 de transportoare pentru evacuarea gunoului din grajduri. (Caci unul nu a fost încă montat deoarece: neînțelegeri între Banca de Investiții și conducerea gospodăriilor de stat respective).

Gospodăriile de stat Richiș și Axente-Sever din cadrul Trutului Gostat Sibiu au fost dotate în 1962 cu câte o distilerie de rachiu. Nu li s-au alocat însă și fonduri pentru executarea construcțiilor necesare. Din această cauză cele două instalații n-au fost montate nici până acum.

— Să nu credeți că n-avem nevoie de ele, spun tovarășii de

la legătură cu constatările de mai sus, la Trutul central Gostat ni s-a relatat că, în anii trecuți, cereri nejustificate din partea unor unități sau repartizări nejustificate au făcut ca în unele gospodării de stat să existe utilaje disponibile. În ultima vreme s-au exercitat un control mai riguros asupra utilajelor repartizate și asupra folosirii lor. Cît privește situația cu cele înfîlțite în regiunea Brașov, exista posibilitatea ca trusturile locale și, în unele cazuri, conducerea unităților, să rezolve problema redistribuirii utilajelor disponibile sau problema casării lor. După cum s-a văzut însă, nu așa s-a procedat. Se pune întrebarea: cum au admis conducătorii celor două trusturi Gostat din această regiune ca numeroase utilaje să stea de pomana, să se plătască între timp amortizări care grevează asupra situației economice a unor unități? S-au considerat acoperiți prin trimiteră de rapoarte și adrese? Dacă rezolvarea unora din aceste probleme a depășit atribuțiile lor, de ce n-au luat o poziție activă, de ce n-au insistat ca ele să fie rezolvate de către Trutul central Gostat?

Trebuie precizat totodată că schimbările de profil determinate de specializarea producției în gospodăriile de stat creează în mod inevitabil disponibilități de utilaj agricol în unitățile respective, utilaj care trebuie redistribuit. Aceasta impune cu atât mai mult din partea conducătorilor de unități, a trusturilor locale cît și a Trutului central Gostat o atitudine plină de grijă gospodărească față de mașinile agricole, operative și de suplețe în repararea lor acolo unde este necesar.

RĂSFONDIND PRESA STRĂINĂ

Cum a fost asasinat Lumumba

Dovada

După cum am mai anunțat, în ultimul său număr, revista „Jeune Afrique” l-a acuzat pe primul ministru congolez Moise Chombe de a fi ordonat personal, pe cînd era șeful „statului Katanga”, asasinarea lui Patrice Lumumba. Joseph Okito și Maurice Mpolo. În editoria revistei se spune: „În acest număr „Jeune Afrique” își asumă o gravă responsabilitate și o stie prea bine... Asasinarea lui Patrice Lumumba este un asasinat politic, premeditat de adversarul lui notoriu, Moise Chombe, și executat cu singure reze după instrucțiunile sale. Aceasta o știa oricine, dar acum, pentru prima dată, există dovada. Principali vinovați vor încerca să-și respingă. Le indicăm mijlocul: să ne acționeze în justiție sau să ceară o comisie de anchetă internațională sau internațională”. Reproducăm mai jos, din revista care ne-a sosit la redacție, fragmente din ancheta pe care corespondenții și trimisii speciali ai săi au întreprins-o, la Leopoldville, Elisabethville și Bruxelles, sub conducerea redactorului Mohamed Bahri.

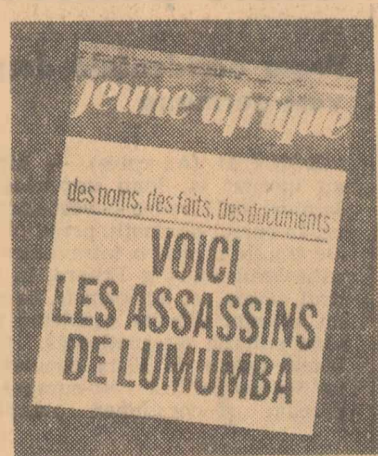
Cei opt pe aeroport

Sub titlul „NUME, FAPTE, DOCUMENTE IATA-I pe ASASINII LUI LUMUMBA”, revista scrie între altele:

„Era ceva mai frîz de orele 18, la 17 ianuarie 1961, cînd aparatul D.C.-4 al companiei Air Congo, pilotat de un belgian cu numele de Bauwens, a intrat în contact cu turnul de control al capitalei Katanga: „Un colet fimos pentru voi, Elisabethville!” Evident, este vorba de Patrice Lumumba, Joseph Okito și Maurice Mpolo. Godefrey Munongo, ministrul de interne al „statului”, este de față. Toșile de bucurie. Se întoarce spre căpitanul mercenar belgian André Protin, care îl întotdeauna, și-i spune: „De data asta n-o să ne mai scape”.

În acea după-amiază de 17 ianuarie, Chombe nu se afla la reședința lui din Elisabethville. El asista la cinematograful Hôtel-Palace, la proiectarea filmului intitulat „Liberte”. În acest timp, avionul care-i aduce pe Patrice Lumumba și pe tovarășii săi se pregătește de aterizare. Munongo și căpitanul Protin părăsesc turnul de control pentru a se îndrepta spre pista de aterizare. Ei îl înfîlesc acolo pe Sapwé Pius, comisarul șef al poliției katangheze, și gradajii ai primei companii a poliției militare, chemați în aceeași dimineață din Kolwezi. Sînt opt. Comandanții companiei este căpitanul Julien Gat, adjunctul său este locotenentul Michel. Toți acești gradajii sînt mercenari de naționalitate belgiană. Toți se află pe pistă. Sînt, de asemenea, acolo mai mulți jendarmii katanghezi și cîțiva curși...

În jurul aeroportului și pe drumul spre Elisabethville circulea a fost întrepris. Convoitul părăsese aeroportul



cu mare viteză și se oprește în fața unei case, nu departe de „Guest House Sabena”, care este de îndată înconjurată de un cordon de soldați ce însoțeau convoiul. Lumumba, Okito și Mpolo sînt trași cu brutalitate din Jeep și introduși în această casă. Curioșii care începeau să se adune sînt gonjiți de soldați. La căderea serii, numai cei opt oameni, gradajii primei companii a poliției militare, rămîn în casă cu Lumumba și tovarășii lui. Potrivit măfuriilor unui mercenar britanic, relatate în ancheta Națiunilor Unite, Chombe însuși, ce și Munongo și alți miniștri katanghezi, erau prezenți în momentul asasinării.

Iată asasinul

Există un element asupra căruia toate informațiile pe care le-am cules concordă: unul din cei opt oameni aflați în casă (adică mercenarii belgieni, Gat, Michel, Leva, Rouchefort

Revista tunisiană „Jeune Afrique” reproduce în facsimil elementul zdrobitor al acuzațiilor: „Ordinul de misiune” semnat de Chombe, în calitate de „președinte al Katangăi”.

„Acest document pe care îl căutam de luni în șir — scrie „Jeune Afrique” — l-am găsit în Belgia”. Ordinul de misiune este datat: Kolwezi, 17. I. 1961. În ordin scrie:

„La primirea acestui ordin, căpitanul Gat Julien și un grup european din prima companie P. M., actualmente în misiune la Kolwezi, vor pleca de îndată la Elisabethville. Ei vor avea răspunderea celor trei prizonieri politici: Lumumba, Mpolo și Okito și îl vor executa fără înfrîiere. Este în interesul statului!”.

sau ceilalți patru ale căror nume nu le-am putut avea) a executat ordinele lui Chombe consemnate în documentul capital (se vorbește de ordinul prin care Chombe cerea executarea lui Lumumba — n.n.) care a constituit punctul de plecare al anchetei noastre... Acest tip de ordin de misiune este utilizat în mod curent de Chombe pentru însărcinări secrete. Cît privește semnătura din partea de jos a documentului, analiza grafologică la care am procedat nu lasă nici o îndoială că este a lui Chombe...”

Gradajii primei companii a poliției militare se aflau, după cum am spus, în dimineața de 17 la Kolwezi. Acolo ei au primit ordinul de a se duce la Elisabethville. Cînd au fost puși la curent cu natura misiunii (aceasta s-a pu-

tut înfîlța la Kolwezi sau la Elisabethville), ei au cerut un act pentru a fi acoperiți. Documentul a fost înlocuit atunci cu menționarea completă a misiunii companiei și datat la Kolwezi.

În tot cazul, un fapt este sigur: Chombe a semnat ordinul înainte de aterizarea avionului care-i transporta pe Lumumba și pe tovarășii săi. Toate măfuriile pe care le-am cules atestă că gradajii primei companii a poliției militare, care dețineau acest ordin, nu l-au părăsit pe Lumumba și pe tovarășii săi de la sosirea la Elisabethville și pînă la asasinare.

Potrivit celorlalte măfuriilor, unul din cei opt oameni a executat ordinul lui Chombe. Lumumba, Okito și Mpolo au fost doborîți cu singure reze, unul după altul, cu o armă de 9 mm. Nu pare, cum se afirmase înainte, ca Lumumba să fi fost ucis primul, ci dimpotrivă, ultimul.

Numele cel mai citat de fiecare dată cînd vorbește de moartea lui Lumumba este acela al lui Julien Gat. S-a vorbit insistenț pe atunci despre aceasta în ziarul belgian. Ziarele americane, ca „New York Times” din 16 noiembrie 1961, vorbeau tot despre el. Gat este citat de mai multe ori în ancheta Națiunilor Unite asupra morții lui Lumumba, ca avînd un rol decisiv.

În mina părăsită

După asasinare, Lumumba, Okito și Mpolo au fost îngropați la o adîncime de 30 de cm. În noaptea de 17 spre 18 ianuarie, cînd înfomețați (erau mulți care rățeau pe atunci în Katanga) au răcolit pămîntul proaspăt pus care se aflau cadavrele lui Lumumba și ale tovarășilor săi... Gradajii primei companii de poliție militară

înnebuniți și telefonează la președintele Katangăi din bulevardul Elisabeth. Nu se poate stabili în mod forțat cine le-a răspuns. Este probabil să fi fost chiar Chombe. Președintele i-a dat un ordin lui Sapwé Pius, comisarul șef al poliției katangheze. El a sosit îndată după aceea, cu cîțiva membri ai personalului său, la locul unde fusese îngropate cele trei cadavre. Ele au fost puse într-o camionetă care s-a îndreptat spre mina părăsită „Steara”, lângă Elisabethville.

Acolo, după ce li s-a pus ca leșt bare de fier și greutate, cadavrele au fost aruncate în această mină cu o adîncime de 35—40 de metri. Probabil că încă și azi corpurile, sau ceea ce a mai rămas din ele, se află tot acolo.”

înnebuniți și telefonează la președintele Katangăi din bulevardul Elisabeth. Nu se poate stabili în mod forțat cine le-a răspuns. Este probabil să fi fost chiar Chombe. Președintele i-a dat un ordin lui Sapwé Pius, comisarul șef al poliției katangheze. El a sosit îndată după aceea, cu cîțiva membri ai personalului său, la locul unde fusese îngropate cele trei cadavre. Ele au fost puse într-o camionetă care s-a îndreptat spre mina părăsită „Steara”, lângă Elisabethville.

Acolo, după ce li s-a pus ca leșt bare de fier și greutate, cadavrele au fost aruncate în această mină cu o adîncime de 35—40 de metri. Probabil că încă și azi corpurile, sau ceea ce a mai rămas din ele, se află tot acolo.”

Note de călătorie din U. R. S. S.

STEPA FLĂMÎNDĂ

- Legenda Ferganel și drama lui Tohtasin
- Un val de mătase de la Pamir la Lună
- „Bog vod”: un dispecer miraculos care împarte apă tuturor

Ioan GRIGORESCU

delor pămîntului smuls din gheara crăpată a secetei... Ecoul a fost atât de puternic în inimile oamenilor că în loc de o sută de mii au răspuns un milion de săpători. Nu există un milion de săpători, ci numai hîrțile și lopetii. S-au ales cei mai buni dintre cei mai buni. Se vorbește că, respinse de la marea selecție pentru slabelor puteri, cîteva uzbece și-au vărsat gaze pe haine și și-au dat foc. În numai 45 de zile s-au săpat 250 km. de canal. Fiecare săpător, fiecărui colhoz și-a săpat porțiunea sa de canal, zăcut, sau arșița soarelui asiatic, noaptea sub focurile nestine din valea secăcă ce mișună de lume.

istoria pămîntului noastre

de la marea selecție pentru slabelor puteri, cîteva uzbece și-au vărsat gaze pe haine și și-au dat foc. În numai 45 de zile s-au săpat 250 km. de canal. Fiecare săpător, fiecărui colhoz și-a săpat porțiunea sa de canal, zăcut, sau arșița soarelui asiatic, noaptea sub focurile nestine din valea secăcă ce mișună de lume.

naujii ar putea să-și facă drum pe valul ei de Pămînt pînă la Lună... Că numai cu îndărăcitură bumbacului produs de Uzbekistan pe un an s-ar umple vagoanele unuia din trenurile care merg la Leningrad.

În tot lungul Ferganei și pe marile căi verzi ale Uzbekistanului aveam să ne întîmpine cu niște cocoșe ale ogazelor stogorile albe de bumbac învelite cu prelate vîrgate. E aproape de necruțată că recolta de vînt, așoară ca fulgii, ajunge în unele locuri la 4000—5000 de kilograme pe hectar. La Marghelan, arese vechi din apropierea Ferganei, cinci mii de fele țesătoare îmbracă în mătase albe cîntă milioane, punînd toate curcubeiele pămîntului în culorile vii, unice ale Han-Altasului așoară țesătoare, în culorile vii, zigzagate, cu care uzbecele și tadjicele se împodobeau în zilele lor de sărbătoare.

Păr negru cu reflexe albastrii, lung, împletit în coșile lungi, cîte douăsprezece sau douăzeci și patru, revărsîndu-se de sub tuburile cîșute cu fir sau cu mătase colorată și lăcșate să cadă pe spate. Rochii largi, pantaloni lungi, strînși pe picior, cusuți din același material cu rochia, șal cu franjuri, sau ilic, doborî de pietre colorate, șaburi, salbe, cercei grei. Sprincenile împănate, subțiri, fremătătoare, trase ca din condei, ca în minăturile persane sau în ilustrațiile Șeherezadei. Ochii de smoală înclinăți, pomeji ușor ridi-

cați, arămi, bronzaji, gură roșie, dinți mici, albi ca miezul capului de bumbac. Pe cît de tulburătoare prin frumusețea lor sînt uzbecele la 18—18 ani, pe alți de nemilos înasprite de climă, de mîncă sub soarele torid, de viață, arată la 30—35 de ani.

Bărbății preferă îmbrăcămintea neagră, sobră, haină strîmă și pantaloni largi, marindrești, tubiteică unică pentru toate capetele, negre cu cîteva broderii albe. Bătrînii mai poartă încă haine lungi de pufocă vîrgată, încinse peste brâu cu basmale, una, două sau trei, după numărul vîduviilor pe care le-au trăit. Poartă bărbii lungi, ascuțite și salvari. Prin „chancălele” uzbece, un fel de ceandri în care în loc de masele sînt tinase puturi de scîndură acoperite cu cîte un lot, bătrînii aceștia, excelenți povestitori de legende vechi, ei însăși făptuitori ai unor legende mai noi din viața Uzbekistanului, își petrec amurgul anilor bînd ceai verde, fără zahăr, vorbind în șoaptă sau tăcînd toropiți de căldură.

Adăpostite sub umbrele, de obicei la marginea canalelor de irigație „chancălele” învelite de aromele tari ale ceaiului și șasiului, sînt frecventate aproape în exclusivitate de localnici. În schimb în restaurantele „europene” rusești serviciul este dat la sută moscovit cu același învariazabil „sclac, minutoicku” al chelnerilor și mai ales al chelnerițelor, deoarece tot mai mult, în Uniune,

femeile lui locul bărbăților la această muncă în care, pe drept, se dovedesc a fi mai pricepute. La zece și jumătate seara, ora locală, pe usile restaurantului se întoarce cu lața spre stradă o tăbăclă cu un conținut învariabil același: „Zakaf”. Într-adevăr, la unsprezece, în ciuda cliimei care aici, în sud, ar împinge viața mai spre răcoarea nopții, luminiile în locurile se sting de trei ori, semn că plăcuța de la intrare își ia drepturile inviolabile în primire.

La Fergana, în orașul cu străzi drepte, largi, peste care se îmbrățișează coronele unor planuri gigantice, tinerețului viol, exuberant, plin de sănătate și frumusețe, în viața sînt pline încă un ceas parcul „gorodskoi”. Cinematograful sub adăstarea răcoasă a nopții care aduce din spatele munții Alai și din spatele canale, văgăși și toată. Uneori, sulul ei lin se amestecă cu izul aspru al petrolului, trădînd astfel prezența marelui rafînării din nordul orașului care prelucurează combustibilul lichid necesar unei bune părți a Asiei Centrale.

Aici șantierul de pe marginea drumurilor căpșute cu ciment sau cu scinduri sînt, în primul rînd, mici canale de irigație prelungește cu jgheburii pînă în ogrăzile și grădinițele oamenilor. După un orar de nelăcșicat, intrat de mult în obiceiul pămîntului, ziua și noaptea apa se mută de pe o stradă pe alta, calculată pe minute, și fiecare localnic își poate trage din ea porția pentru udatul gră-

dini. O dată scăpăți, ea nu mai revine decât după două sau trei zile. Orașul aduce aproape înecată în verdeață ar muri într-o singură vară dacă rețeaua îngenoasă de canale i-ar seca.

Undeva, nevăzut, se află un dispecer miraculos, suprannumit de oameni „bog vod” (dumnezeu apă) care împartea tuturor apa. Noi l-am văzut; e un munte de om, un uzbec de aproape 70 de ani, de două ori decorat cu ordinul Lenin, om care, de cînd a dirijat o bună porțiune a săpătorii canalului Fergana, cu 25 de ani în urmă, continuă să rămîna mai marele peste apele Ferganei. E copleșit de respectul și venerația tuturor. Are o vorbă blîndă, un ris puternic care-i dezvăluie dinții sănătoși, masivi, ca de cremene, stringîndu-i în schimb pleoapele mici ale ochilor migdalajii, hîrți, pînă de inteligență populară, ca ochii unui Nestorin Hogea răsărit nemuritor peste veacuri.

L-am văzut schîndî în pămîntul sfîrșiticios al canalelor de sub Sirdaria. O rețea de viață cuprinzînd o țară. Cascada de hidrocentrale, ogoare mănoase, chiar fîșii de pădure — lucru de nelăcșicat altundeva în Stepa Flămîndă — uzine puternice care au nevoie de apă multă, șoturi de bumbac și coheret nesfîrșite de duzi insirați pe marginea drumurilor.

În mijlocul rînelor lichide, împîrînd cu rîșă apă, care aici înseamnă viață, uriașul meu ptelea, Tohtasin.

DE PESTE HOTARILE

O NOUĂ TREAPTĂ A AGRESIUNII ÎN VIETNAM

- Semnificația unei „precizări” a Casei Albe
- Declarația Frontului național de eliberare din Vietnamul de sud

Îngrijorare, rezerve, indignare. Iată, potrivit agențiilor de presă, ce caracterizează reacțiile sfârnate de confirmarea de către Departamentul de Stat a participării directe a trupelor americane în luptele împotriva forțelor patriotice din Vietnamul de sud. 48 de ore mai târziu, Casa Albă a încercat o „punere la punct”. Purtorul de cuvânt George Reedy a dat citire unei alie declarării care precizează că „nu a intervenit nici o modificare în ce privește misiunea încredințată forțelor americane în Vietnamul de sud”. Fiește că nu e vorba de o diferențiere a poziției președintelui Johnson față de poziția Departamentului de Stat. Același purtător de cuvânt a precizat, de altfel, că în afara misiunii de apărare a instalațiilor militare și de patrulare, forțele americane „au puse la cale” acțiuni militare în cererea comandantului trupelor guvernamentale sud-vietnameze.

Revenire, cu o înțelegere de două zile, asupra unei declarații a Departamentului de Stat a fost impus de jure pe care a dezlănțuit-o stirea că Statele Unite au trecut la o nouă fază a „escaladării” războiului din Vietnam. „Purtătorul de cuvânt al Departamentului de Stat a spus mai mult decât era pregătită Casa Albă să spună. Ni se sugerează că al ar fi mare dincolo de o politică stabilă”, adevărul e că președintele nu dorea ca această politică să devină publică în acel moment” — scrie ziarul „Times”.

O dată cunoscută faptul, ele au sporit îngrijorarea opiniei publice americane față de pericolul pe care îl incumbă. În sala Madison Square Garden din New York a avut loc o mare demonstrație de protest împotriva agresiunii în Vietnam. Printre cei 17.500 de manifestanți s-au aflat numeroase personalități ale vieții politice și universitare.

Opinia publică mondială apreciază noua hotărâre a S.U.A. ca un pas deosebit de periculos pe calea intensificării agresiunii. Pînă și în Anglia, al cărei guvern a sprijinit permanent politica S.U.A. în Asia de sud-est, s-au exprimat serioase rezerve, deși primul ministru Wilson s-a grăbit să readrese în aceste împrejurări sprijinul acordat S.U.A. Declarația lui Wilson, subliniind că agenția France Presse, a fost făcută pentru a contracara îngrijorarea sfîrnită de presa în Statele Unite intenționează să ducă în Vietnamul de sud un „război total” împotriva Vietcongului”. Ziarul „Daily Express”, care deobicei la apărarea poziției americane, scrie acum: „Nici un președinte în această eră atomică nu a depus atât de serioase eforturi pentru a justifica deplasări de trupe, invazii și acțiuni războinice prin... motive morale”.

Pe de altă parte, după cum relatează agenția de presă sud-vietnameză „Eliberarea”, un purtător de cuvânt al Frontului național de eliberare din Vietnamul de sud a declarat că „Frontul național de eliberare consideră îndreptățit ca, atunci cînd va fi necesar, să apese la R. D. Vietnam și la țările prietene pentru a trimite în Vietnamul de sud voluntari din armatele lor, care să lupte împotriva agresiunii americane, dacă guvernul S.U.A. își aragă dreptul de a ordona trupelor americane să participe la luptele din Vietnamul de sud”. În declarație se arată: „În ultimele luni armata de eliberare și poporul din toate regiunile Vietnamului de sud au dat marionetelor Statelor Unite lovitură nimicitoare. Armata de eliberare a dus trupele duse în impas și maximă derută. Acțiunile nebunești ale agresorilor americani nu îi pot salva de la un esec total”.

În cursul atacului de la Dong Xoai, din noaptea de 9 spre 10 iunie, forțele patriotice sud-vietnameze au distrus un întreg batalion al trupelor regulate, patru companii și șase plutoane. 40 de americani au fost uciși sau răniți.

„Divergențele sînt mai mari decît punctele de acord”

Presa occidentală despre convorbirile franco-vest-germane

BONN 11 (Agerpres). — Vineri au început la Bonn întrevederile la nivel înalt franco-vest-germane. În cursul dimineții, președintele De Gaulle a avut o întvedere cu cancelarul Ludwig Erhard, în cadrul căreia cei doi oameni de stat au abordat diferite probleme privind situația internațională, probleme legate de Piața comună și unificarea politică vest-europeană, precum și chestiunea relațiilor

franco-vest-germane. Un purtător de cuvînt al guvernului vest-german a caracterizat atmosfera întrevederilor drept „bună, realistă și de încredere”. Cancelarul federal a avut apoi o întvedere cu primul ministru francez, Georges Pompidou, la care s-au analizat problemele „edificării” comunității economice vest-europene.

Convorbirile care au început ieri la Bonn între generalul de Gaulle și cancelarul Erhard sînt prea conștiente de divergențele de păreri dintre Paris și Bonn pentru a spera că în câteva ore de discuții să se poată restabili, între cele două capitale, armonia idilică din ianuarie 1963, data semnării tratatului franco-german.”

FRANCE PRESSE: „Intrevederile de la Bonn s-au deschis într-o atmosferă de curiozitate circumscrisă, pe care unii o califică drept „realistă”, iar alții drept „lipsită de iluzii”. De fapt, află o parte din și cealaltă sînt prea conștiente de divergențele de păreri dintre Paris și Bonn pentru a spera că în câteva ore de discuții să se poată restabili, între cele două capitale, armonia idilică din ianuarie 1963, data semnării tratatului franco-german.”

În legătură cu declarația lui de Gaulle la recepția pe care a oferit-o membrilor parlamentului în ajunul plecării la Bonn, declarație în care a condamnat din nou ideile de proveniență vest-germană cu privire la construirea unei „Europe supranationale”, „COMBAT” scrie: „Cea mai violentă inițiere la adresa „supranationalității” a fost rostită de președintele în ajunul plecării sale la Bonn. Poate că generalul de Gaulle a lansat

inadins o condamnare alt de categorică, deși climatul în care încep aceste întrevederi este încordat. Pesimismul care se manifestă la Paris și la Bonn, în legătură cu rezultatul acestor convorbiri, „pare îndreptățit”.

„LE FIGARO”: „Perfectă ortodoxie atlantică care caracterizează declarațiile făcute de Erhard după întrevederile sale cu Johnson și o idee asupra poziției pe care (vest-)germanii o apără la Bonn. Dacă ne mai reamintim la ultimul discurs al lui Schröder sistem lent și pasiv cu care oarecând pesimism nou înflorește franco-vest-german”.

U.P.I.: „Divergențele dintre cele două guverne sînt mai mari decît punctele de acord”.

REUTER: „Există puține indicii că vizita pe care președintele de Gaulle o întreprinde vineri la Bonn va contribui într-o măsură considerabilă la împăcirea atmosferei de răceală dintre Franța și Germania occidentală. Surse vest-germane informale au recunoscut cu sinceritate că nu își pun mari speranțe în convorbirile dintre de Gaulle și Erhard cu privire la o serie de probleme începînd de la Piața comună și pînă la N.A.T.O.”.

JAPONIA

Prolog electoral

De ce pierd teren laburiștii

S-a deschis oficial campania electorală în Japonia în vederea alegerilor de deputați pentru Camera Superioară care vor avea loc la 4 iulie. Legea electorală prevede asemenea alegeri din trei în trei ani. Ele sînt menite să desemneze jumătate plus doi din numărul deputaților, adică 127 din totalul de 250. Campania electorală din acest an se desfășoară în condițiile unei accentuări a opoziției față de politica guvernului liberal-democrat. În ultimul timp, în viața economică a Japoniei se manifestă o serie de fenomene negative cum ar fi: stagnarea ritmului de creștere a producției industriale, reducerea activității de afaceri, creșterea numărului de falimente. Această situație a generat un val de critici vehemente la adresa politicii guvernului. Opoziția îl acuză de activitate economică ineficientă și denunță pericolul unei recesiuni.

Cu prilejul deschiderii oficiale a campaniei electorale, primul ministru, Eisaku Sato, a rostit o cuvîntare în care s-a referit la unele aspecte ale politicii externe. El a declarat că Japonia dorește să contribuie la menținerea păcii. Totodată, Sato s-a pronunțat pentru promovarea schimburilor comerciale și culturale cu R. P. Chinei, a cărei existență „nu poate fi negată” — după cum a declarat el.

Sasaki Kozo, președintele Partidului socialist din Japonia, principalul partid de opoziție din țară, a arătat că partidul său se pronunță împotriva agresiunii din Vietnam.

După cum relatează agenția U.P.I., actualile alegeri ar putea constitui „un punct de cotitură pentru viitorul structurii politice în Japonia”.

CE ARATĂ ULTIMUL SONDAJ AL OPINIEI PUBLICE

De ce pierd teren laburiștii

LONDRA 11 (Agerpres). — Ultimul sondaj al opiniei publice britanice arată că popularitatea conservatorilor a marcat un progres în comparație cu aceea a laburiștilor. Sondajul a un avans de 4,5 la sută conservatorilor asupra guvernului laburist. În mod semnificativ, sondajul arată că 60 la sută din alegătorii britanici cred în prezent că conservatorii vor câștiga în viitoarele alegeri generale, în

ciuda faptului că popularitatea liderului lor, Alec Douglas-Home, se află la cel mai scăzut nivel înregistrat vreodată.

În sondaj se arată și cauzele care au dus la scăderea popularității guvernului laburist. Printre acestea sînt citate ultimele sporiți de prețuri, majorarea impozitelor hotărîte de guvern, precum și unele acțiuni în domeniul politicii externe.

Vizita premierului suedez în U. R. S. S.

de ce pierd teren laburiștii

MOSCOVA 11 (Agerpres). — Luînd cîntul la dejunul oferit la 11 iunie la Kremlin în cinstea lui T. Erlander, primul ministru al Suediei, Alexei Kosighin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a declarat că vizita lui Erlander în U.R.S.S. este o dovadă a faptului că guvernul suedez dorește ca și pe viitor relațiile cu Uniunea Sovietică să se dezvolte pe calea prieteniei și colaborării.

„Dăm o mare importanță faptului că Suedia duce o politică de neutralitate și nu participă la blocurile militare îndreptate împotriva țărilor socialiste”, a subliniat el. Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. a menționat, de asemenea, faptul că punctele de vedere ale guvernului U.R.S.S. și Suediei coincid într-o serie de probleme principale referitoare la menținerea și consolidarea păcii. Vorbind despre necesitatea respectării cartei O.N.U. și adoptarea unor măsuri corespunzătoare im-

potrivă acelor care o încălță, el a amintit de încălcarea flagrantă de către S.U.A. a Cartei O.N.U. în Vietnam și Republica Dominicană.

Primul ministru al Suediei a subliniat că relațiile de bună vecinătate cu Uniunea Sovietică au o importanță vitală pentru Suedia. El a constatat cu satisfacție că aceste relații se dezvoltă în prezent favorabil și și-a exprimat speranța că vizita sa va contribui la înțărirea lor continuă. Referindu-se la situația internațională, Erlander a spus că premisa principală pentru o pace și securitate internațională trinită, este progresul în domeniul dezarmării. Primul ministru suedez și-a exprimat regretul că în lume există destule focare de conflicte. În Suedia, a spus el, este urmărită cu deosebită neliniște evoluția evenimentelor din Asia de sud-est. Toate statele au obligația de a ține seapă menținerea și consolidarea păcii.

SCURTE STIRI

NEW YORK. O delegație de congresmeni americani a plecat spre Paris într-o misiune de informare pentru ceea ce ei numesc problema pactului N.A.T.O. și „dezacordul franco-american”.

CARACAS. Săptămînalul venezuelean „Que” scrie că în statul Lara din Venezuela au fost împuscați 60 de țărani sub învînuirea că „au colaborat cu partizanii”.

SAIGON. Agenția U.P.I. anunță din surse sud-vietnameze că vineri seara întregul guvern condus de Phan Huy Quat a demisionat.

HANOI. La invitația Comitetului Central al Partidului celor cîmuncesc din Vietnam, la 11 iunie a sosit la Hanoi o delegație a Partidului Comunist din Marea Britanie, condusă de John Gollan, secretar general al partidului.

DAMASC. Vineri au început lucrările Congresului partidului Baas din Siria, care se vor desfășura cu ușile închise.

PEKIN. La 11 iunie, președintele Mao Tze-dun l-a primit pe Arudji Kartawinata, președintele Parlamentului indonezian, cu care a avut o convorbire cordială. A participat Go Mo-jo, vicepreședinte al Comitetului permanent al Adunării reprezentanților populari din întreaga China.

WASHINGTON. Autoritățile americane au anunțat descoperirea unui centru subversiv de pregătire militară și a unei însemnate cantități de dinamită într-o regiune situată la aproximativ 40 km de Washington. S-a precizat că ele aparțin organizației extremiste de dreapta „Minutemen”.

MOSCOVA. În Uniunea Sovietică s-a aflat timp de două săptămîni, ca în vînt al Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S., P. Spacineri, adjunct al secretarului general al O.N.U., directorul Oficiului european al O.N.U. El a avut întrevederi cu oameni de stat și frunziși ai vieții publice, a vizitat o serie de întreprinderi, instituții științifice și culturale sovietice.

HALLE. În continuarea vizitei oficiale pe care o întreprinde în R. D. Germană, J. B. Tito a sosit la 11 iunie în orașul Halle. Aici a avut loc un miting la care au sosit cîntivîni Walter Ulbricht și Iesp Broz Tito.

DELHI. Guvernul indian a adoptat o hotărîre, prin care companiile petroliere străine, care s-au ocupat de distribuția și comercializarea produselor petroliere, sînt obligate să vîndă organizațiilor de stat orice fel de produse petroliere.

PRAGA. Agenția C.T.K. anunță că un grup de comercianți și specialiști în cultură din statul California (S.U.A.), condus de Howard Stevenson, directorul secției de relații cu străinătatea a Camerei de comerț din San Francisco, a sosit la Praga.

BELGRAD. La 11 iunie, Ivo Sarracini, adjunct al secretarului de stat pentru afaceri externe al R.S.F. Iugoslavia, l-a rugat pe ambasadorul Franței la Belgrad, Jean Binoche, care reprezintă interesele guvernului R.F.G. în Iugoslavia, să transmită guvernului R.F.G. cel mai energetic protest al guvernului R.S.F. Iugoslavia în legătură cu atențiunile săvîrșite asupra consuliului iugoslav la München, Andria Klaric.

ATENA. În regiunea orașului Didimothion, din nordul Greciei, a fost descoperit bustul împăratului Traian. Operă de artă în perfectă stare, unică în Grecia, bustul are înălțimea de 25 cm și este făcut din aur.

ROMA. În depozitul unei librării din Palermo a fost găsit un manuscris pe pergament, conținînd cele 1423 de versuri ale capodoperei lui Dante Alighieri, „Divina Comedie”.

KUWEIT. O delegație de bunăvoință a R. P. Chinei, condusă de Nan Han-čen, președintele Consiliului chinez pentru promovarea comerțului internațional, a făcut o vizită în Kuweit, unde a discutat probleme legate de dezvoltarea relațiilor de prietenie și colaborare și a schimburilor economice dintre cele două țări.

LONDRA. Un grup de 88 de pasageri, care au parcurs toi drumul Londra-Paris cu avionul, au aflat după ce au coborât pe aeroport că aterizarea s-a făcut cu ajutorul pilotului automat. Zborul primului avion care a aterizat fără pilot a decurs conform previziunilor.

PRAGA. Cu prilejul vizitei în R. S. Cehoslovacă a lui Anthony Crosland, ministrul educației și științei al Marii Britanii, la 10 iunie a avut loc la Praga o conferință de presă în cadrul căreia acesta l-a declarat că „colaborarea dintre R. S. Cehoslovacă și Marea Britanie se dezvoltă satisfăcător”.

CORESPONDENȚE

KHARTUM

Alunecare spre dreapta

După o întrerupere de șase ani, parlamentul sudanez și-a reluat activitatea. Componența sa oglindește rezultatele alegerilor care au început în aprilie și s-au încheiat cu câteva zile în urmă. Cele mai multe locuri le deține partidul național-unionist cu care colaborează. Partidul comunist a obținut 11 locuri, printre care singura femeie deputat din Sudan, în cinstea parlamentului multle scune sînt libere. Ele urmează să fie ocupate de cei 60 de reprezentanți ai populației din sudul țării.

După cum se știe, din cauza condițiilor interne extrem de complicate, alegerile s-au desfășurat numai în cele cinci provincii din nordul țării. Organizarea lor era prevăzută în înțelegerea intervenită în octombrie anul trecut, după răsturnarea dictaturii militare, între partidele politice și organizațiile obștești din Sudan și urmau să se țină în întreaga țară. În sudul țării însă, datorită lăburărilor neîntrerupte provocate de ameslecul imperialist, nu se întruneau condițiile pentru desfășurarea alegerilor. Normal era deci ca ele să fie amînate în întreaga țară, așa cum au susținut partidul comunist, partidul popular-democrat, sindicatele și organizațiile țărănești. Partidele de dreapta însă, intenționat să reducă influența forțelor democratice în viața politică a țării, au trecut la alegeri parțiale.

Ele s-au folosit de vechea lege electorală reacționară, care se bazează pe

principiul tribal și nu pe cel teritorial. Liderii acestor partide voiau să se folosească la maximum de relațiile lor strînse cu conducătorii liburilor. Totodată alegerile s-au desfășurat în condițiile unei intense campanii anticomuniste.

Partidul comunist a participat totuși la alegeri cu scopul de a ingusta la maximum cîmpul de acțiune al partidelor de dreapta, în vreme ce partidul popular-democrat le-a boicotat. În felul acesta, forțele democratice s-au divizat, ceea ce a produs o anumită confuzie în rîndul alegătorilor și a influențat negativ rezultatele alegerilor.

După cum s-a mai amînțat, ca prim ministru a fost desemnat Mohamed Ahmed Mahgoub, din partea partidului Umma. El a declarat că Sudanul trece printr-o perioadă politică extrem de dificilă, lara găsindu-se totodată în fața unei serioase crize economice.

La rîndul său, Hassan Zarruk, vorbind în numele fracțiunii partidului comunist din parlament, a afirmat că poporul sudanez optează pentru un regim de stabilitate în țară și pentru o politică externă independentă. Partidul comunist, care se găsește în opoziție, a spus al, va milita pentru apărarea principilor democratice.

Nicoloe PLOPEANU

GENEVA

In căutarea unei punți

După cum se afirmă la secretariatul Asociației Europene a Liberului Schimb, reprezentanții permanenți din Geneva au început, în

cursul zilei de joi, studiarea posibilităților consolidării relațiilor în sînul A.E.L.S. Este prima reuniune organizată după înțelegerea ministerială de la Viena, care, la 25 mai, a subliniat necesitatea de a se găsi căi pentru însănoșirea vieții interne a asociației și pentru adoptarea unor metode mai eficiente în vederea apropierei de Comunitatea Economică Europeană.

În ce privește modalitățile armonizării pozițiilor în cadrul A.E.L.S., această primă reuniune s-a limitat la angajarea unei discuții asupra problemei care amenință coeziunea partenerilor: suprataxa vamală britanică. Șase din cei șapte au căzut de acord să se aștepte răspunsul reprezentantului britanic, răspuns care se va produce probabil la începutul săptămîinii viitoare.

Diferitele aspecte ale liberului schimb între țările membre ale A.E.L.S. au fost trecute în revistă, dar soluții definitive nu s-au precizat. Scadența lor a fost fixată pentru sfîrșitul lunii iulie, în speranța că actualele tratative G.A.T.T. vor oferi clarificări pe planuri mai largi decît acele legate strict de raporturile dintre membrii asociației.

Din informațiile obținute din cercurile A.E.L.S. reiese că mijloacele de apropiere între „cei șapte” și „cei șase” rămîn nebuloase. Nu se întrevăd încă perspective apropiate. Pe de altă parte, nici dificultățile prin care trece Piața Comună nu inspiră prea mult optimism și provoacă anumite rețineri partenerilor A.E.L.S. Se remarcă însă că vizita primului ministru danez Otto Krag la Bonn a constituit un pas în sensul capătării interesului R.F.G. pentru inițiativa dialogului între cele două organizații.

Reuniunea reprezentanților permanenți continuă. În cercurile A.E.L.S. se precizează că ea nu are caracter oficial și că „nu poate fi concludentă”. Precizarea însăși este

însă semnificativă: după înțelegerea de la Viena, problema și raporturile interne ale asociației au sputat atât de delicate, încît prudența se impune în mod imperios.

Horia LIMAN

PARIS

Salonul aeronautic

La Paris s-a deschis cel de-al 26-lea salon internațional al aeronauticii și spațiului cosmic. Sînt expuse sute de avioane și elicoptere, rachete și obiecte spațiale de diferite tipuri. „Vedeți salonului” au fost prezentate unii număr de peste o mie de ziaristi francezi și străini. Fleșurile și obiectivele foto-reporterilor s-au concentrat asupra pavilionului Uniunii Sovietice. Era de față și Iuri Gagarin, care prezenta prima navă cosmică „Vostok”. Printre altele notabile, Uniunea Sovietică prezintă un exemplar al uriașului cvasireactor Il-62, de 150 tone, cu motoarele la spate, amenajat pentru 180 de pasageri. Viteza acestei nave aeriene atinge pînă la 900 km pe oră. În pavilionul salonului sînt expuse sute de avioane și elicoptere dintre cele mai moderne și de dimensiuni variate.

Ziaristilor nu le-a trecut neobservat faptul că în timp ce Uniunea Sovietică se prezintă cu realizările sale cele mai însemnate în domeniul aviației civile, S.U.A. au pus accentul indeosebi pe aviația militară. Prezentînd cele mai noi tipuri de avioane supersonice. S.U.A. prezintă



Aspect de la salonul aeronautic

de asemenea rachete de tipul „Atlas” și „Titan”. Industria aeronautică franceză este larg reprezentată prin diferite tipuri ultramoderne de avioane, precum și cu rachetele sateliților D-1 și F.R-1 ce urmează a fi lansate anul acesta. Aci se află și avionul „Mirage III-V” și excelentul biractor de pasageri „Caravelle” care circulă în prezent în 25 de țări.

O altă vedetă a salonului — deocămdată în machetă de plexiglas — este avionul supersonic „Concorde” ce se constituie în comun de Franța și Anglia și care, conform proiectului, va fi terminat în 1970. Acest avion va lua la bord 126 pasageri și va zbura cu viteza de 2.300 km pe oră. Pavilionul cosmic prezintă interesante dispozitive și aparatură pentru cercetările cosmice. Parasind salonul nu poți să nu rămii impresionat de uriașele progrese făcute de la primele aparate zburătoare, la începutul acestui secol, ale lui Aurel Vlaicu sau Wright, sau de la cele dintîi rachete de avion, printre care și cel al lui Traian Vuia, pînă la ultimele tipuri de avioane supersonice și rachete cosmice care materializează șapte decenii de progres tehnic.

AI. GHEORGHIU

BELGIA

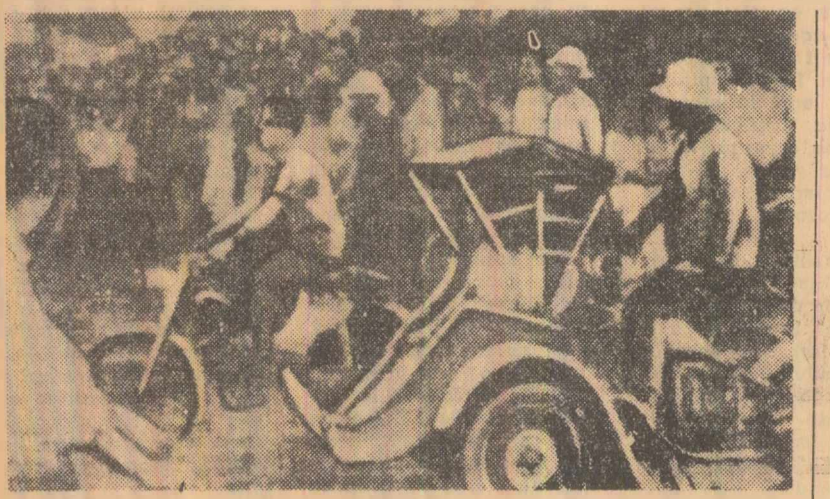
Impas în alcătuirea guvernului

BRUXELLES 11 (Agerpres). — Criza politică din Belgia a intrat în cea de-a treia săptămîină. Auguste de Schryver, însărcinatul special al regelui Baudouin cu tratativele în vederea formării noului guvern, a avut vineri consultări cu liderii celor trei principale partide politice belgiene (creștin-social, socialist și liberal), dar nici un acord nu a putut interveni. Partidul liberal a refuzat să participe la o coaliție cu celelalte două partide.

JUAN BOSCH DEZVALUIE

SENSUL UNOR PRESIUNI ALE S. U. A.

NEW YORK 11 (Agerpres). — Într-un interviu acordat ziarului „Daily News” din Chicago fostul președinte dominican, Juan Bosch, spune că, la începutul declanșării evenimentelor din Republica Dominicană, Statele Unite au făcut presiuni asupra lui să declare că insurgenții „erau controlați de comuniști” și că de aceea intervenția infanteriei marine americane era necesară. Bosch a precizat că cererea i-a fost prezentată de John Bartlow Martin fost ambasador la Santo Domingo și reprezentant special al președintelui Johnson.



Saigon. Una din numeroasele demonstrații antiguvernamentale care au precedat demisia cabinetului condus de Quat